

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ๘/๒๕๖๖

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง
นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผู้ร้อง ส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ ว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ หรือไม่ ขอให้พิจารณาตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ดังนี้

นายชลอนาน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ รวม ๕๔ คน เข้าชื่อเสนอคำร้องต่อผู้ร้องว่า ความเป็นรัฐมนตรีของนายศักดิ์สยาม ชิดชอบ ผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ หรือไม่ โดยกล่าวอ้างว่า ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องมีอาชีพประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง โดยเป็นผู้ถือหุ้นและเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกร้องออกจากความเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการประเภทไม่จำกัดความรับผิด เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และได้จดทะเบียนโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องยังมีอาชีพประกอบกิจการทำโรงไม้หิน โดยจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด โดยเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ซึ่งต่อมาในรอบปีบัญชี ๒๕๖๑ ได้เปลี่ยนกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจากผู้ถูกร้องเป็นนายเอกราช ชิดชอบ และผู้ถูกร้องได้ลาออกจากการเป็นกรรมการบริษัท การกระทำของผู้ถูกร้องดังกล่าวถือเป็นความผิดปกติวิสัยของวิญญูชนในการประกอบธุรกิจ

เป็นพฤติการณ์ที่เชื่อได้ว่าเป็นการแสดงเจตนาหลงหรือนิติกรรมอำพราง กล่าวคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เป็นกิจการภายในครอบครัวของผู้ถูกร้อง การโอนหุ้นให้นายศุภวัฒน์ ซึ่งมีใช้เครือญาติ แต่เป็นบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบและเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ย่อมเป็นเรื่องผิดปกตวิสัย อีกทั้งการทำสัญญาโอนหุ้นในราคาพาร์ (ต้นทุน) ก็ขัดกับมูลค่าสินทรัพย์ของห้างหุ้นส่วนที่มีมูลค่าสูงกว่าราคาซื้อขายหุ้นระหว่างกัน กิจการมีผลกำไรสูงขึ้นทุกปี การโอนหุ้นดังกล่าวไม่พบหลักฐานการโอนเงินชำระค่าหุ้นของนายศุภวัฒน์กับผู้ถูกร้องที่สอดคล้องกับช่วงระยะเวลาที่ซื้อขายหรือโอนหุ้น และไม่ปรากฏหลักฐานการทำธุรกรรมทางการเงินหรือแจ้งการเบิกถอนเงินต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และจากข้อเท็จจริงเมื่อปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ ปรากฏว่า นายศุภวัฒน์ ยื่นแบบการเสียภาษีแสดงรายได้ต่อกรมสรรพากร ระบุว่ามียาได้เพียง ๑๐๘,๐๐๐ บาท ต่อปี หรือเฉลี่ยเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท ต่อเดือน จากการเป็นลูกจ้างพนักงานบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ที่มีผู้ถูกร้องเป็นกรรมการบริษัท (นายจ้าง) และมีหลักฐานปรากฏในงบการเงินของบริษัท ศิลาชัยฯ ว่า นายศุภวัฒน์ นำเงินส่วนตัวให้บริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืมหลายครั้งโดยไม่มีการทำสัญญาและไม่มีดอกเบี้ยรวมเป็นเงินกว่า ๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และบริษัท ศิลาชัยฯ ได้นำเงินดังกล่าวให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมโดยไม่ปรากฏหลักฐานการกู้ยืมและไม่พบหลักฐานการโอนเงินหรือการทำธุรกรรมทางการเงิน ประกอบกับไม่พบการแจ้งต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตามระเบียบของธนาคาร และตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และในขณะที่นายศุภวัฒน์ ดำรงสถานะเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ มีการบริจาคเงินและประโยชน์อื่นใดให้พรรคภูมิใจไทยในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริจาคในนามส่วนตัวด้วยรวมเป็นเงิน ๑๓,๕๖๗,๐๐๐ บาท บ่งชี้ให้เห็นว่านายศุภวัฒน์ไม่ได้เป็นผู้มีรายได้เพียงพอต่อการชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องและไม่มีทรัพย์สินหรือรายได้ที่สอดคล้องกับรายจ่ายจำนวนมาก อีกทั้งในช่วงการโอนหุ้นดังกล่าว สถานที่ตั้งของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เป็นบริเวณที่ดินพิพาทกับการรถไฟแห่งประเทศไทย จึงเป็นการผิดปกตวิสัยที่นายศุภวัฒน์จะซื้อหุ้นดังกล่าว ประกอบกับหลังจากผู้ถูกร้องโอนหุ้นไปแล้วยังคงเป็นที่ปรึกษาของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ โดยได้รับเงินค่าที่ปรึกษาจากหุ้นส่วนปีละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่นายศุภวัฒน์ ในฐานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้ถือหุ้นใหญ่กลับไม่ได้รับเงินหรือค่าตอบแทนใด ๆ และผู้ถูกร้องยินยอมให้นายศุภวัฒน์และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ใช้สถานที่พักอาศัยของตนในการประกอบกิจการอย่างต่อเนื่อง ต่อมาจึงได้แจ้งย้ายสถานประกอบกิจการก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพียง ๒๓ วัน นอกจากนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายศุภวัฒน์ไม่เคยมีอาชีพรับเหมาก่อสร้างมาก่อน โดยเฉพาะการประมูลงาน

กับหน่วยงานราชการในกระทรวงคมนาคม แต่ภายหลังการโอนหุ้นระหว่างผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ และเป็นช่วงที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๕ เสนอบประมาณในฐานะเป็นรองประธานกรรมาธิการวิสามัญฯ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ได้รับงานจากกระทรวงคมนาคมจำนวนหลายโครงการในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕ ซึ่งน่าจะเป็นผลจากการที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมไม่ว่าทั้งทางตรงและทางอ้อม จากข้อมูลและหลักฐานข้างต้นทำให้เชื่อได้ว่า การโอนหุ้นของผู้ถูกร้องให้นายศุภวัฒน์เป็นการแสดงเจตนาหลงหรือนิติกรรมอำพราง สัญญาการโอนหุ้นฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ จึงเป็นโมฆะ หุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ยังคงเป็นของผู้ถูกร้อง โดยมีนายศุภวัฒน์เป็นตัวแทนหรืออนามินีในการครอบครองดูแลหุ้นผู้ถูกใช้ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกร้องให้ดำเนินการแทนเท่านั้น อันทำให้ผู้ถูกร้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับบริหารจัดการหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนดังกล่าวได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แต่ผู้ถูกร้องคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ อย่างแท้จริง อันเป็นการกระทำต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ ประกอบพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ (๑) จึงเป็นเหตุให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกร้องได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ผู้ร้องตรวจสอบคำร้องแล้ว จึงส่งคำร้องเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ และพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ (๑) หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องนี้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๙) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องนี้ไว้วินิจฉัย และเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ ปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ถูกร้องมีกรณีตามที่ถูกร้อง หากให้ผู้ถูกร้องยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดิน จึงสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่รัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า

ผู้ถูกร้องปฏิเสธข้อกล่าวหาของผู้ร้องและขอชี้แจงว่า การใช้สิทธิของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต เพราะก่อนผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญพรรคฝ่ายค้านเคยยื่นญัตติขออภิปรายไม่ไว้วางใจ และผู้ถูกร้องได้ชี้แจงพร้อมแสดงหลักฐานพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับการซื้อขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น เพื่อยืนยันว่าการซื้อขายดังกล่าวเป็นนิติกรรมที่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกร้องมิได้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หากผู้ร้องเห็นว่าคำชี้แจงของผู้ถูกร้องขัดแย้งต่อข้อเท็จจริงหรือไม่ถูกต้องควรที่จะยื่นคำร้องกล่าวหาผู้ถูกร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายหลังการอภิปรายไม่ไว้วางใจดังกล่าว แต่ผู้ร้องและพรรคฝ่ายค้านกลับเพิกเฉยทิ้งเวลาจนใกล้วันเลือกตั้งจึงมายื่นคำร้องเป็นคดีนี้ โดยบรรยายคำร้องอันเป็นเท็จและบิดเบือนปกปิดข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกร้องเคยชี้แจงแสดงหลักฐานไว้ และตั้งข้อสงสัยอันมิใช่ข้อเท็จจริงโดยปราศจากหลักฐานอันแจ่มชัด ขณะที่ผู้ถูกร้องได้รับโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องมิได้เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เนื่องจากผู้ถูกร้องออกจากการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัดบุรีเจริญฯ ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นับเป็นระยะเวลา ๑ ปีเศษ ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และผู้ถูกร้องออกจากการเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ศิลาชัยฯ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ และออกจากการเป็นกรรมการบริษัทตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าผู้ถูกร้องยังคงเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ หรือเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท ศิลาชัยฯ ที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของนายเอกราช ชิตชอบ และนายศุภวัฒน์ นั้น ผู้ถูกร้องขอชี้แจงว่า นายเอกราช เข้าร่วมลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จำนวน ๑,๐๐๐ บาท ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน และเคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ระหว่างวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๒ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการของห้างดังกล่าว นอกจากนี้ นายเอกราชได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถือหุ้นของบริษัท ศิลาชัยฯ ให้ทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้มีอำนาจของบริษัท มีหน้าที่ในการบริหารกิจการของบริษัท ตามวัตถุประสงค์ของบริษัทและตามนโยบายที่ได้รับจากผู้ถือหุ้นบริษัท ตั้งแต่วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๐ ในขณะที่ผู้ถูกร้องไม่ได้เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัท ศิลาชัยฯ และไม่มีอำนาจในการแต่งตั้งกรรมการบริษัท นอกจากนี้ กรณีข้อสงสัยเกี่ยวกับธุรกรรมการกู้ยืมเงินระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ ที่ระบุในงบการเงินว่า ไม่มีการทำสัญญาระหว่างกัน นายเอกราชโดยบริษัท ศิลาชัยฯ ให้ข้อมูลแก่

นายผู้ถูกร้องว่า ในช่วงปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๔ บริษัท ศิลาชัยฯ ได้กู้ยืมเงินจากนายศุภวัฒน์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท และชำระเงินกู้ยืมคืนให้แก่นายศุภวัฒน์บางส่วนแล้ว ๒ ครั้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๙๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันยังคงมียอดเงินกู้ยืมระยะยาวคงเหลือเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๒๕๐,๒๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากปี ๒๕๕๙ บริษัทขาดสภาพคล่องทางการเงินและไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ถูกร้องติดต่อนายศุภวัฒน์เพื่อกู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย นายศุภวัฒน์มีความสนใจในกิจการของบริษัท ศิลาชัยฯ จึงเห็นเป็นโอกาสอันดีที่จะใช้เป็นข้ออ้างในการเข้าเป็นผู้ถือหุ้นในภายหลัง และหากเกิดกรณีที่บริษัท ศิลาชัยฯ ไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้ยืมได้ตามสัญญา จะใช้สิทธิความเป็นเจ้าหนี้ในการบังคับเอาบริษัท ศิลาชัยฯ มาเป็นของนายศุภวัฒน์ และปัจจุบันกำลังเจรจากับผู้ถือหุ้นของบริษัท ศิลาชัยฯ หักลบกลบหนี้โดยการแปลงหนี้เป็นทุน และในปี ๒๕๕๙ ถึง ๒๕๖๐ บริษัท ศิลาชัยฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินโดยไม่คิดดอกเบี้ย ๒ ครั้ง รวมเป็นเงินจำนวนทั้งสิ้น ๘๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาผู้ถูกร้องได้ชำระเงินกู้ยืมคืนเต็มจำนวน เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ แล้ว ส่วนกรณีการไม่คิดดอกเบี้ยระหว่างกันนั้น เนื่องจากฝ่ายบัญชีของบริษัท ศิลาชัยฯ แจ้งให้ผู้สอบบัญชีบันทึกรายการกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นการกู้ยืมเงินระยะยาวโดยไม่มีดอกเบี้ย เพราะได้รับทราบจากผู้ถือหุ้นว่าการกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นเรื่องภายในบริษัท และผู้ถือหุ้นไม่ใส่ใจเรื่องของดอกเบี้ย ซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถทำได้ตามปกติ

กรณีข้อสงสัยเกี่ยวกับสถานะทางการเงินและความสามารถในการบริหารกิจการของนายศุภวัฒน์ นั้น ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๓๘ นายศุภวัฒน์ได้เข้ามาเป็นคู่ค้าทางธุรกิจกับบริษัท ศิลาชัยฯ ในการรับจ้างตักหินและจัดหาจัดซื้ออุปกรณ์เครื่องจักรกลในอุตสาหกรรมโรงไม้หินมาเสนอขายให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ จนเป็นที่รู้จักมักคุ้นของผู้ถูกร้องถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลากว่า ๒๘ ปี เมื่อพิจารณาจากเอกสารวุฒิการศึกษาของนายศุภวัฒน์ แสดงให้เห็นว่านายศุภวัฒน์เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับเครื่องจักรกลและการบริหารงานเป็นอย่างดี ก่อนที่นายศุภวัฒน์จะรู้จักกับผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์และครอบครัวประกอบธุรกิจค้าข้าวและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ในความครอบครองไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ล้านบาท และมีเงินหมุนเวียนในบัญชีส่วนตัวระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๖ อีกไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท มีเงินลงทุนในกองทุนเปิดระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปัจจุบันมีมูลค่าการเคลื่อนไหวในกองทุนประมาณ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นแหล่งที่มาของเงินที่นายศุภวัฒน์ใช้ในการซื้อขายหุ้นของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และปล่อยเงินกู้ให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ ส่วนกรณีข้อสงสัยในธุรกรรมการซื้อขายหุ้นระหว่างนายศุภวัฒน์กับผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ นั้น เมื่อประมาณกลางปี ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องได้แจ้งนายศุภวัฒน์ว่าต้องการจะขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ

ของผู้ถูกร้องทั้งหมด เนื่องจากผู้ถูกร้องมีความประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประกอบกับนายศุภวัฒน์คุ้นเคยกับธุรกิจของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เป็นโอกาสที่จะได้เข้าไปเป็นหุ้นส่วนของกิจการดังกล่าว ซึ่งเป็นทางธุรกิจที่มีคุณสมบัติของผู้รับจ้างในการเข้าร่วมประกวดราคาภาครัฐ ทั้งนี้ การตกลงซื้อขายในราคาดังกล่าว เนื่องจากห้างหุ้นส่วนจำกัดไม่มีการระบุเป็นจำนวนหุ้น แต่จะถูกระบุเป็นจำนวนเงินของผู้เป็นหุ้นส่วน ดังนั้น วิธีคิดมูลค่าของห้างหุ้นส่วนจำกัดแบบ “มูลค่าตามบัญชี” จึงเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการคิดคำนวณราคาซื้อหุ้น ประกอบกับไม่ได้เป็นกิจการที่มีความซับซ้อนและมีความเหมาะสมทางด้านต้นทุนในการทำธุรกรรม ซึ่งหากพิจารณาจากแบบนำเสนองบการเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ปี ๒๕๕๙ จะเห็นได้ว่าในขณะนั้นห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ มีมูลค่าสินทรัพย์ จำนวน ๑๕๖,๖๔๗,๑๒๖.๔๓ บาท แต่มีสินทรัพย์ที่ไม่มีความเสี่ยงเพียง ๒ รายการ รวมเป็นมูลค่าตามบัญชีเพียง ๘๗,๖๔๗,๑๒๖.๔๓ บาท เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าหุ้นของผู้ถูกร้องถึง ๓๑,๘๕๑,๘๗๓.๕๗ บาท อีกทั้งการขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้แก่นายศุภวัฒน์ ทั้งที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ มีรายได้จากการประกอบกิจการสูงถึง ๒๓๖,๑๗๔,๖๙๖.๑๗ บาท หากพิจารณาจากกำไรสุทธิจำนวน ๑๑,๕๙๐,๒๑๙.๔๓ บาท จะเห็นได้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ได้รับกำไรสุทธิจากผลประกอบการในปี ๒๕๕๙ เพียงร้อยละ ๕ ของรายได้ทั้งหมด และในปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๔ มีผลประกอบการกำไรสุทธิคิดเป็นร้อยละ ๒.๗ ถึง ๓.๓ ของรายได้ทั้งหมดเท่านั้น ถือเป็นผลประกอบการตามปกติของธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ดังนั้น เมื่อได้ข้อตกลงในราคาที่เหมาะสมดังกล่าวข้างต้น นายศุภวัฒน์ได้ใช้เงินลงทุนจากบัญชีส่วนตัวมาชำระเงินค่าสิทธิเงินลงหุ้นดังกล่าวด้วยวิธีการโอนเงินผ่านธนาคารไปยังบัญชีส่วนตัวของผู้ถูกร้องจำนวน ๓ งวด โดยโอนงวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท

กรณีข้อสงสัยการที่นายศุภวัฒน์ มีชื่อเป็นลูกจ้างบริษัท ศิลาชัยฯ นายศุภวัฒน์ให้ข้อมูลแก่ทนายผู้ถูกร้องว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๕๐ ก่อนหน้าที่นายศุภวัฒน์จะเป็นลูกจ้างของบริษัท ศิลาชัยฯ นายศุภวัฒน์มีโรคประจำตัวเป็นโรคความดันโลหิตสูง ไขมันในเลือดสูง และเบาหวาน ซึ่งเป็นหนึ่งในโรคที่มีภาวะแทรกซ้อนที่ผู้รับประกันไม่รับทำประกันตามประวัติการรักษาตัว นายศุภวัฒน์จึงขอเข้าเป็นพนักงานของบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด เพื่อจะใช้สิทธิประกันสังคมในกรณีที่ต้องรักษาตัวจากโรคดังกล่าว ต่อมาประมาณปลายปี ๒๕๕๙ บริษัทดังกล่าวมีความจำเป็นต้องขอให้นายศุภวัฒน์ออกจากการทำงาน เป็นเวลาเดียวกับที่นายศุภวัฒน์ได้รู้จัก

มักคุ้นกับผู้ถูกร้องแล้ว จึงขอสมัครเป็นพนักงานของบริษัท ศิลาชัยฯ เพื่อใช้สิทธิประกันสังคมต่อไป ผู้ถูกร้องเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยจึงตกลงให้ความช่วยเหลือ

กรณีข้อสงสัยว่านายศุภวัฒน์ บริหารกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ด้วยตนเองหรือไม่นั้น นายศุภวัฒน์ได้ให้ข้อมูลแก่ทนายผู้ถูกร้องว่า นายศุภวัฒน์เป็นผู้บริหารกิจการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ด้วยตนเอง ผู้ถูกร้องไม่เคยมาข้องเกี่ยวกับการประกอบกิจการของนายศุภวัฒน์ และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ

กรณีข้อสงสัยในธุรกรรมการเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ ให้แก่พรรคภูมิใจไทยนั้น นิติบุคคลทั้งสองดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการรับเหมาก่อสร้าง และธุรกิจโรงโม่หิน ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๔ ที่พรรคภูมิใจไทยจะไม่สามารถรับเงินบริจาคได้ ผู้ถูกร้องไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริจาคเงินทุกครั้ง

จากหลักฐานทางทะเบียนที่รับรองโดยหน่วยงานราชการและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ขณะที่ผู้ถูกร้องเข้าดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้องมิได้เป็นหุ้นส่วน หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้ถือหุ้น หรือกรรมการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ ประกอบกับนายเอกราช ชิดชอบ มิได้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ มิได้เป็นกรรมการบริษัท ศิลาชัยฯ แทนผู้ถูกร้อง และนายศุภวัฒน์มีหลักฐานทางธุรกรรมการเงินพิสูจน์ว่าได้ใช้เงินของนายศุภวัฒน์ในการซื้อหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จากผู้ถูกร้องจริง อีกทั้งนายศุภวัฒน์ได้แสดงให้เห็นถึงฐานะการเงินเพียงพอที่จะให้บริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวได้ อันเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นว่านายศุภวัฒน์มิได้เข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ แทนผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจึงมิได้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ ตามข้อกล่าวหาของผู้ร้อง

ผู้ร้องยื่นคำร้องเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ประการที่หนึ่ง กรณีการชำระค่าซื้อขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ระหว่างนายศุภวัฒน์กับผู้ถูกร้อง จำนวน ๓ งวด รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท น่าเชื่อว่าเป็นการอ้างธุรกรรมอื่นที่มีการทำธุรกรรมเป็นปกติระหว่างกันก่อนหน้าและในช่วงเวลาดังกล่าวหลายธุรกรรม โดยได้คัดเลือกบางธุรกรรมมาใช้เป็นหลักฐานเพื่อกล่าวอ้างให้ดูสมจริง

ประการที่สอง นายศุภวัฒน์ให้เงินกู้ยืมแก่บริษัท ศิลาชัยฯ หรือนำมาชำระค่าหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้แก่ผู้ถูกร้อง หรือเพิ่มทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าว ตลอดจนบริจาคเงินให้พรรคภูมิใจไทย นั้น เอกสารต่าง ๆ ซึ่งผู้ถูกร้องได้กล่าวอ้างในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเห็นได้ประจักษ์ชัดว่าปริมาณเงินหมุนเวียนในบัญชีเงินฝากธนาคาร และบัญชีกองทุน ก่อนการทำ

ธุรกรรมต่าง ๆ รวมกันทุกบัญชีแล้ว ยังเป็นเงินจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่นายสุภวัฒน์จ่ายออกไป จึงเป็นข้อสงสัยว่า นายสุภวัฒน์นำเงินจากที่ใดหรือจากบุคคลใด เพื่อนำมาสร้างรายจ่ายจำนวนมากดังกล่าว ประกอบกับไม่พบรายการเบิกถอนเงินจากบัญชีออมทรัพย์หรือบัญชีกองทุนใด ๆ ที่สอดคล้องกับรายจ่ายจำนวนมากดังกล่าว นอกจากนี้ ยังพบข้อมูลว่าในห้วงเวลาปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๓ นายสุภวัฒน์ยื่นแบบแสดงรายได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษีต่อกรมสรรพากรโดยระบุว่า มีรายได้เพียงปีละ ๑๐๘,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่านายสุภวัฒน์เป็นผู้ไม่มีอาชีพอันอาจจะเป็นแหล่งที่มาของรายได้จำนวนมากตามคำชี้แจงได้ อีกทั้งภายหลังที่นายสุภวัฒน์เข้าเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม โดยเฉพาะในปี ๒๕๖๒ ถึงปี ๒๕๖๕ นายสุภวัฒน์มีการทำธุรกรรมทางการเงินที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ตั้งแต่ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท) ผิดปกติวิสัยอย่างมีนัยสำคัญเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ข้อมูลการทำธุรกรรมการเงินของตนถูกรายงานไปยังสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน แสดงให้เห็นถึงพฤติการณ์ในการกระทำการของการเป็นตัวแทนทางธุรกิจ โดยอาจมีเจตนาในการปกปิดซ่อนเร้นแหล่งที่มาที่แท้จริงของเงินที่นำมาใช้ทำธุรกรรม นอกจากนี้ ยังมีข้อสงสัยอีกหลายประเด็นเกี่ยวกับในความสัมพันธ์ระหว่างนายสุภวัฒน์กับผู้ถูกร้อง เช่น กรณีที่นายสุภวัฒน์มีภูมิลำเนาอยู่อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี แต่กลับสามารถดำเนินการออกโฉนดที่ดินบริเวณเขากระโดง จำนวน ๘ ไร่ หรือ ๔๐ ไร่ ในตำบลเสม็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยทำการออกโฉนดเมื่อปี ๒๕๖๓ และยังไม่ปรากฏแหล่งที่มาในการซื้อที่ดินดังกล่าวว่ามาจากบัญชีใด เพราะที่ดินบริเวณดังกล่าวมีมูลค่าค่อนข้างสูง

ประการที่สาม ผู้ถูกร้องได้ยอมรับตามคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า สาเหตุที่ผู้ถูกร้องทำนิติกรรมโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เนื่องจากผู้ถูกร้องมีความประสงค์ที่จะลงรับสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยมิได้มีสาเหตุเกิดจากกิจกรรมของห้างหุ้นส่วนจำกัดตกอยู่ในสถานการณ์ขาดทุนหรือขาดสภาพคล่องทางการเงิน จึงไม่จำเป็นต้องขายกิจการแต่ประการใด ในทางกลับกันสถานะทางการเงินและอัตราการเติบโตในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัดในช่วงเวลาดังกล่าวมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง จึงเชื่อได้ว่าผู้ถูกร้องไม่ได้มีเจตนาที่จะขายหุ้นให้กับนายสุภวัฒน์อย่างแท้จริง เป็นเพียงการทำด้วยเจตนาหลงหรือวิธีการอำพรางให้บุคคลอื่นหลงเชื่อว่าตนไม่ต้องด้วยข้อห้ามตามพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว ทั้งที่ตนยังรับประโยชน์และมีอำนาจในการควบคุมกิจการ

ประการที่สี่ จากหลักฐานงบการเงินปี ๒๕๖๒ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ซึ่งเป็น เอกสารมหาชน มีมูลน่าเชื่อว่าหลักประกันที่ห้างหุ้นส่วนจำกัดได้ทำไว้กับธนาคารธนาชาตอาจเป็น กรรมสิทธิ์ของผู้ถูกร้อง หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือเครือญาติ เพื่อทำธุรกรรมของวงเงินการออกหนังสือ คำประกัน (BG) ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะลาออกจากการเป็นหุ้นส่วนและหุ้นส่วนผู้จัดการ

ประการที่ห้า จากเอกสารประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้อง ลำดับที่ ๓๗ ปรากฏ ข้อมูลว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เคยให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินในฐานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการไม่จำกัด ความรับผิด ๔ ครั้ง จำนวนเงินรวม ๑๐๘,๔๙๙,๐๐๐ บาท โดยเป็นจำนวนเงินเดียวกันและตรงตาม ที่ปรากฏในงบการเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด ณ สิ้นปี ๒๕๕๙ สิ้นปี ๒๕๖๐ และสิ้นปี ๒๕๖๑ ที่ผู้ทำบัญชีได้จัดทำขึ้นตามเอกสารประกอบการลงบัญชี และผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบข้อเท็จจริง และได้รายงานไว้ตามรายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่งพบว่าเงินที่ผู้ถูกร้องกู้ยืมจากห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน ๖๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้ปิดลงในปี ๒๕๖๓ ซึ่งขัดแย้งกันกับเอกสารที่ผู้ถูกร้องนำส่งประกอบ คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าได้ชำระเงินกู้ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ จำนวน ๑๐๘,๔๙๙,๐๐๐ บาท ซึ่งข้อมูลเป็นเท็จขัดต่อข้อเท็จจริง และพบว่าผู้ถูกร้องไม่ได้แจ้ง รายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับเงินกู้ยืมดังกล่าว เป็นมูลน่าเชื่อว่ามิเจตนาหลงแจ้งรายการ อันเป็นเท็จเพื่อปกปิดบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตนต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ

ประการที่หก เอกสารประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องนำเชื่อว่ามีการทำย้อนหลัง หรือเป็นเอกสารที่ไม่สมบูรณ์ขาดรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญบางประการ หรือไม่สามารถอ้างอิง ถึงแหล่งที่มาของเอกสารได้ จำเป็นต้องขอตรวจสอบความสมบูรณ์ของเอกสารจากหน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานเอกชนผู้ครอบครองเอกสารนั้น โดยเฉพาะโฉนดที่ดินและเอกสารอื่น ๆ อาทิเช่น ใบวางบิลของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ นำเชื่อว่ามีการจัดทำย้อนหลังที่ขัดกับข้อเท็จจริง โดยพบว่า ในใบวางบิลลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ จำนวน ๖ ฉบับ ระบุที่อยู่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดอยู่ที่บ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ หมู่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ แต่ในช่วงเวลาดังกล่าวที่อยู่ของห้างหุ้นส่วนจำกัดคือบ้านเลขที่ ๓๐/๒ หมู่ ๑๕ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นบ้านของผู้ถูกร้องที่มีสถานะเป็นเจ้าของบ้านและอยู่อาศัย เพียงคนเดียว จึงมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นการจัดทำหลักฐานย้อนหลังอันเป็นเท็จและเป็นสาระสำคัญ โดยสถานที่ตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด เลขที่ ๓๐/๑๗ (แห่งใหม่) เพิ่งจดทะเบียนย้ายสถานประกอบการ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ แต่อย่างไรก็ตาม บ้านเลขที่ ๓๐/๒ และบ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ ล้วนมีที่ตั้งอยู่ในรั้วบ้านเดียวกันกับที่ตั้งของบ้านผู้ถูกร้อง ที่ตั้งพรรคภูมิใจไทย สาขาบุรีรัมย์ ที่ตั้งบ้าน

ในเครือตระกูลชิดชอบและที่ตั้งสนามโกคาร์ทซึ่งเป็นของตระกูลเครือญาติของผู้ถูกร้องทั้งสิ้น ส่วนสัญญา กู้ยืมเงินน่าจะเชื่อว่ามีการจัดทำย้อนหลังทั้งหมด เนื่องจากขัดแย้งต่องบการเงิน และหมายเหตุงบการเงิน ของบริษัท ศิลาชัยฯ ที่ระบุว่าเป็นเงินกู้ยืมเพื่อเสริมสภาพคล่อง ไม่มีการทำสัญญาหรือคิดดอกเบี้ย ระหว่างกันใด ๆ พิจารณาได้จากงบการเงินของบริษัทดังกล่าวซึ่งถือเป็นเอกสารมหาชนที่ต้องผ่านการ ตรวจสอบและรับรองของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับลายมือชื่อของนายศุภวัฒน์และผู้ถูกร้องที่ได้ ในการลงนามในสัญญาแตกต่างจากลายมือชื่อในเอกสารอื่นซึ่งจัดทำในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน จึงเชื่อได้ว่าเอกสารสัญญากู้ยืมเงินไม่มีจริง แต่เป็นการจัดทำย้อนหลังทั้งหมด และไม่ปรากฏว่า มีการติดอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร

ประการที่เจ็ด ไม่มีหลักฐานปรากฏในคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องในสาระสำคัญ เช่น แหล่งที่มาของเงินรายได้ของนายศุภวัฒน์ หลักฐานการยื่นแบบและการชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาทั้งของนายศุภวัฒน์และครอบครัว หลักฐานการเสียภาษีเงินได้จากการที่บริษัท ศิลาชัยฯ ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงิน หลักฐานแหล่งที่มาของเงินในการนำมาซื้อกองทุนต่าง ๆ ระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปัจจุบันของนายศุภวัฒน์ หลักฐานสัญญาจะซื้อจะขายหุ้นหรือสัญญาซื้อขายหุ้นซึ่งเป็นหลักฐาน สำคัญ จำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งโดยปกติวิสัยต้องมีสัญญาเพื่อเป็นหลักการสำคัญ เนื่องจากการโอนเงินในแต่ละครั้งมียอดเงินจำนวนมาก

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ห้ามหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ธนาคารทหารไทยชนชาติ บริษัทหลักทรัพย์ชนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จัดส่งสำเนาหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคำร้องพร้อมรับรองความถูกต้องซึ่งศาลได้รับเอกสารตามคำสั่งนั้นแล้ว

นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตนเป็นเพื่อนกับผู้ถูกร้องโดยรู้จักกันตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ จากการที่นายศุภวัฒน์ รับจ้างตักหินกับบริษัท ศิลาชัยฯ มีรายได้ทั้งก่อนและหลังซื้อหุ้นในหุ้นส่วน จำกัด บุรีเจริญฯ จากการประกอบธุรกิจตักหิน รับจ้างจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ และซ่อมบำรุง เครื่องจักรให้แก่หุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ ตลอดจนดำเนินธุรกิจสังหาริมทรัพย์ และลงทุนหุ้นหรือกองทุนและซื้อขายทองคำตั้งแต่ก่อนเข้าซื้อหุ้นในกิจการหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และยังคงประกอบธุรกิจดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน ธุรกิจสังหาริมทรัพย์ของนายศุภวัฒน์และครอบครัว มีลักษณะเป็นการนำเงินของครอบครัวรวมกันแล้วนำไปซื้อสังหาริมทรัพย์เพื่อเก็งกำไร โดยจะทำการ ซื้อมาขายไปในระยะสั้น และนำกำไรที่ได้รับไปลงทุนต่อไป ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ จนถึงปัจจุบัน สำหรับสาเหตุที่เลือกลงทุนในหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เนื่องจากเห็นโอกาสในการลงทุนธุรกิจ รับเหมาก่อสร้างเพิ่มเติม เป็นโอกาสที่ดีที่จะได้เป็นเจ้าของหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ซึ่งสามารถ

เข้าทำสัญญากับภาครัฐได้ทันทีโดยไม่ต้องไปเริ่มต้นกิจการใหม่ ส่วนสาเหตุที่เข้าเป็นลูกจ้างของบริษัท ศิลาชัยฯ แม้นตนเองมีแหล่งรายได้จำนวนมาก แต่เนื่องจากมีโรคประจำตัวหลายโรค ซึ่งผู้รับประกันไม่รับทำประกัน จึงเข้าเป็นพนักงานของบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริง จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อขอใช้สิทธิประกันสังคม ในกรณีที่ต้องรักษาตัวจากโรคดังกล่าว ต่อมาได้เข้าเป็นพนักงานของบริษัท ศิลาชัยฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เพื่อใช้สิทธิประกันสังคมต่อไป โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับจำนวนเงินเดือนที่ได้รับ เพราะต้องการเพียงสิทธิประกันสังคมเท่านั้น ประกอบกับไม่ต้องการรับภาระทางภาษีเงินได้เพิ่มเติม ซึ่งฝ่ายบัญชีของบริษัท ศิลาชัยฯ กำหนดค่าตอบแทนจำนวนเพียง ๙,๐๐๐ บาทต่อเดือน เป็นไปตามความต้องการของตน ส่วนการบริจาคให้แก่พรรคภูมิใจไทย เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒ ตนได้บริจาคทรัพย์สินประเภทผลงานวิจัยโครงการศึกษาวิจัยปัญหาเฉพาะด้านของประเทศและนำเสนอแนวความคิดในการแก้ปัญหา มูลค่า ๒,๗๗๐,๐๐๐ บาท ให้แก่พรรคภูมิใจไทย

การที่ตนทำสัญญาซื้อขายหุ้นกับผู้ถูกร้อง ได้รับความยินยอมจากหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ทุกราย ตามสัญญาหุ้นส่วนแก้ไขเพิ่มเติมของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ หลังจากที่ชำระเงินค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องครบจำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท แล้ว ในวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จึงไปดำเนินการรับโอนหุ้นในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยใช้ระยะเวลาเพียง ๑ เดือน แหล่งที่มาของเงินในการซื้อขายหุ้นห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท มาจากเงินลงทุนและกำไรที่ได้จากการประกอบธุรกิจส่วนตัวซึ่งได้รวบรวมเงินไว้ในกองทุนต่าง ๆ ของตน หลังจากที่ซื้อหุ้นห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จากผู้ถูกร้อง ได้ตกลงย้ายสำนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดจากที่ตั้งเดิมบ้านเลขที่ ๓๐/๒ เป็นบ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งยังคงอยู่บนที่ดินของบริษัท ศิลาชัยฯ ในพื้นที่ใกล้เคียงกันกับที่ตั้งสำนักงานเดิม เพื่อความสะดวกในการประกอบกิจการและการติดต่อประสานงานกับคู่ค้า ตลอดจนเพื่อความสะดวกของพนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ปัจจุบันห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เข้าที่ดินจากบริษัท ศิลาชัยฯ เพื่อใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากบริษัท ศิลาชัยฯ ยังคงมีหนี้เงินกู้ยืมจากนายสุภวัฒน์ จำนวนกว่า ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก่อนซื้อหุ้นห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ตนเคยเป็นผู้รับจ้างจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ หลังจากที่ได้ซื้อหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวแล้ว ได้เป็นเจ้าของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าว รวมทั้งเครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์ ทรัพย์สินและเงินในบัญชีธนาคารของห้างหุ้นส่วนจำกัดทั้งหมด จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ตนเอง และกรณีที่ต้องการใช้จ่ายในกิจการของห้างหรือค่าใช้จ่ายส่วนตัว ก็จะสั่งให้ฝ่ายการเงินของห้างหุ้นส่วน

ดำเนินการเบิกจ่ายเงินให้แก่ตนเอง ทั้งนี้ได้มอบหมายให้นางสาววางสิริ ระกิติ ซึ่งคบหาอยู่กับตน เป็นผู้ควบคุมดูแลทางการเงินและการเบิกจ่ายธนาคาร ตลอดจนการเข้าทำสัญญากับคู่ค้า ส่วนตน จะเป็นผู้ควบคุมดูแลบริหารจัดการการก่อสร้างทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัด โดยส่วนตัวไม่เคยเป็น คู่สัญญากับหน่วยงานของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการอื่น ๆ แต่จะทำในฐานะห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และนายศุภวัฒน์ได้มีการชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในช่วงปี ๒๕๓๐ ถึงปี ๒๕๓๘ เคยเป็นพนักงาน ประจำเรือสินค้า มีรายได้สูงสุดประมาณ ๕๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน ระหว่างปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๖๐ มีอาชีพรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ มีมูลค่าการซื้อขายและบริการซ่อมบำรุงไม่น้อยกว่า ๕๐๐ ล้านบาท ได้รับ กำไรสุทธิจากการรับจ้างประมาณร้อยละ ๑๐ ของมูลค่าดังกล่าว หรือประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ ยังมีรายได้จากค่านายหน้าจากการซื้อข้อมในการขายเครื่องจักร อะไหล่ และบริการซ่อมบำรุง ให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ เป็นเงินสดโดยไม่หักภาษีจากผู้ขาย และในช่วงปี ๒๕๓๘ ถึงปี ๒๕๖๐ ยังมีรายได้จากการประกอบธุรกิจตกหินให้โรงโม่หินของบริษัท ศิลาชัยฯ โดยได้รับชำระเป็นเงินสดทุกครั้ง ได้รับกำไรสุทธิจากการรับจ้างประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี รวม ๒๒ ปี มีกำไรสุทธิจากการประกอบธุรกิจประมาณ ๑๕๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ไม่ได้แสดง รายได้ต่อกรมสรรพากร ปัจจุบันมีทรัพย์สินคงเหลือกับบริษัทหลักทรัพย์ พาย จำกัด (มหาชน) ประมาณ ๑๑๙,๐๘๙,๐๐๐ บาท และเป็นเจ้าหนี้ของบริษัท ศิลาชัยฯ มียอดหนี้คงเหลือ ๒๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อยู่ระหว่างการดำเนินการแปลงหนี้เป็นทุน ธุรกิจของตนเองและครอบครัว เคยประกอบกิจการค้าข้าว โดยนำรายได้และกำไรจากกิจการมาเป็นทุนในการประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น เมื่อปี ๒๕๒๖ ครอบครัวเคยซื้อที่ดินในราคาเพียง ๕๘๐,๐๐๐ บาท และต่อมามีปี ๒๕๕๗ ขายที่ดินดังกล่าวได้ในราคา ๑๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินที่ให้บริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืม นั้น นำมาจากการรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรกับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และรับจ้างตกหินให้โรงโม่หินบริษัท ศิลาชัยฯ โดยนำเงินสดมาให้บริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืมครั้งละ ๕๐๐,๐๐๐ ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อเงินกู้ยืมใกล้จะเต็มวงเงินหรือต้องการกู้เงินเพิ่มก็จะมี การทำสัญญากู้ยืมเงินเพิ่มเติมและจะบันทึกการกู้ยืมเงินดังกล่าวไว้ในงบการเงินของบริษัทด้วย ส่วนการ ชำระเงินกู้ยืมคืนก็ชำระด้วยเงินสดเช่นกัน มีเพียงบางครั้งจะโอนผ่านธนาคาร และการซื้อกองทุนเปิด ธนชาติ Income Plus แห่่งเงินที่นำมาลงทุน TMB-T-ES-DPlus ทั้งหมดเป็นเงินที่ได้รับ จากการรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และประกอบธุรกิจตกหินให้โรงโม่หินของบริษัท ศิลาชัยฯ

ผู้ถูกร้อง ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ได้รับชำระเงินค่าหุ้นจากนายศุภวัฒน์ จำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยวิธีการรับโอนเงินผ่านบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ชื่อบัญชี นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ โดยในการทำสัญญาซื้อขายหุ้นกับนายศุภวัฒน์ ตามสัญญาหุ้นส่วนแก้ไขเพิ่มเติมของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ สำหรับเหตุที่ผู้ถูกร้องยื่นคำร้องขอจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัดของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้แก่นายศุภวัฒน์ ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เนื่องจากผู้ถูกร้องได้รับชำระเงินค่าหุ้นจากนายศุภวัฒน์ ครบถ้วน เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ และใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน กรมพัฒนาธุรกิจการค้าประมาณ ๑ เดือน และการกำหนดมูลค่าหุ้นนั้นเป็นการคิดมูลค่าตามบัญชี

นายอนุทิน ชาญวีรกูล หัวหน้าพรรคภูมิใจไทย ชี้แจงว่า พรรคภูมิใจไทยไม่มีความเกี่ยวข้องหรือความสัมพันธ์ใด ๆ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และนายศุภวัฒน์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เคยบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดให้แก่พรรคภูมิใจไทยจำนวนสามครั้ง โดยนายศุภวัฒน์ เคยบริจาคทรัพย์สินประเภทผลงานวิจัยโครงการศึกษาวิจัยปัญหาเฉพาะด้านของประเทศและนำมาเสนอแนวความคิดในการแก้ปัญหา คิดเป็นมูลค่า ๒,๗๗๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๒ และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ได้บริจาคเงินให้พรรคภูมิใจไทย จำนวน ๔,๘๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และจำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

นายเอกราช ชิดชอบ กรรมการบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ชี้แจงว่าการกู้ยืมเงินระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ มีหลักฐานเป็นหนังสือโดยไม่ติดอากรแสตมป์ เนื่องจากเห็นว่า แม้ไม่ติดอากรแสตมป์ก็ไม่ทำให้สัญญากู้ยืมเงินไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยเข้าใจว่ากรณีที่จะนำสัญญาดังกล่าวมาใช้ในการฟ้องร้องดำเนินคดีเท่านั้นที่จะต้องมีการติดอากรแสตมป์ และบริษัท ศิลาชัยฯ ได้มีการชำระหนี้คืนให้แก่นายศุภวัฒน์บางส่วน ประมาณ ๙๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คงเหลืออีกประมาณ ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ยังไม่สามารถชำระเงินคืนตามสัญญาได้ทั้งหมด ปัจจุบันอยู่ระหว่างการเจรจาหนี้กู้ยืมดังกล่าว โดยจะมีการตกลงให้ชำระหนี้เป็นหุ้นของบริษัท ศิลาชัยฯ ให้แก่นายศุภวัฒน์ การที่ผู้ถูกร้องเช่าที่ดินของบริษัท ศิลาชัยฯ เพื่อปลูกบ้านพักอาศัยเป็นบ้านเลขที่ ๓๐/๒ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ แต่ต่อมาได้มีการตั้งสำนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ที่บ้านพักอาศัยดังกล่าวด้วย หลังจากที่ผู้ถูกร้องได้ขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้แก่นายศุภวัฒน์แล้วตนทราบว่ามีการตกลงกันให้ย้ายสำนักงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ไปเป็นบ้านเลขที่ ๓๐/๑๗ ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งยังคงอยู่บนที่ดินของบริษัท ศิลาชัยฯ เป็นบริเวณใกล้เคียงกันกับที่ตั้งสำนักงานเดิมเพื่อความสะดวกในการประกอบกิจการ

นางสาววรางสิริ ระกิติ ชี้แจงว่า ก่อนและหลังที่ตนจะมีชื่อเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ตนเคยเป็นลูกจ้างของบริษัท ศิลาชัยฯ ตำแหน่งพนักงานการเงิน ในระหว่างปี ๒๕๖๑ ถึงปี ๒๕๖๖ นายศุภวัฒน์เป็นผู้โอนหุ้นของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้แก่ตนเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ จำนวน ๑,๐๐๐ บาท โดยเส่นหา และมอบให้ตนเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ มีหน้าที่ดูแลการเงินของกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ซึ่งปัจจุบันตนมีหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จำนวน ๓,๐๐๐ บาท ตนรู้จักกับผู้ถูกร้องในช่วงปี ๒๕๖๑ ถึงปี ๒๕๖๒ ในฐานะกรรมการบริษัท ศิลาชัยฯ ซึ่งเป็นนายจ้าง ส่วนเรื่องค่าตอบแทนของนายศุภวัฒน์ นั้น ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ไม่ได้จ่ายค่าตอบแทนให้แก่นายศุภวัฒน์โดยตรง แต่จะเบิกจ่ายตามบัญชีในรูปของค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามคำสั่งของนายศุภวัฒน์ ตนทราบจากนายศุภวัฒน์ว่าผู้ถูกร้องได้ขายหุ้นห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้แก่นายศุภวัฒน์ ในช่วงปี ๒๕๖๐ และได้โอนหุ้นดังกล่าวให้แก่นายศุภวัฒน์เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ส่วนเรื่องการประมูลงานและโครงการของกระทรวงคมนาคม นั้น ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เคยเข้าประมูลและเป็นคู่สัญญาในโครงการของกระทรวงคมนาคม โดยนายศุภวัฒน์จะเป็นผู้ควบคุมดูแลบริหารจัดการทั้งหมด ตนไม่เคยเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของกระทรวงคมนาคมหรือส่วนราชการอื่น ๆ แต่จัดทำในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ

นางวารุณี ชัยธนาพร (น้องสาวของนายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ) ชี้แจงว่า ครอบครัวเคยประกอบกิจการค้าข้าวซึ่งเป็นงสีของครอบครัว และนำรายได้และกำไรจากกิจการดังกล่าวไปซื้อสังหาริมทรัพย์ เช่น ในปี ๒๕๒๖ ได้ซื้อที่ดินในราคา ๕๘๐,๐๐๐ บาท และต่อมาในปี ๒๕๕๗ ได้ขายที่ดินดังกล่าวในราคา ๑๒๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นต้น แสดงให้เห็นได้ว่าครอบครัวมีรายได้และกำไรจากการประกอบธุรกิจสังหาริมทรัพย์รวมเป็นมูลค่าหลายร้อยล้านบาท ประมาณปี ๒๕๓๘ นายศุภวัฒน์ได้ขอเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากครอบครัวเพื่อนำไปลงทุนทำธุรกิจตั้งหินที่จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีกำไรจากการลงทุนดังกล่าวปีละหลายล้านบาท และมีการต่อยอดธุรกิจเพื่อซื้อกิจการก่อสร้างและโรงโม่หินอีก ทั้งนี้ ทุกคนในครอบครัวสามารถนำเงินของครอบครัวไปใช้ได้โดยไม่จำเป็นต้องขอความยินยอม เพียงแต่จะมีการแจ้งวัตถุประสงค์และจำนวนเงินเท่านั้น แต่จำไม่ได้ว่านายศุภวัฒน์นำเงินของครอบครัวไปให้บริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืมหรือไม่ แต่ประมาณ ปี ๒๕๕๗ นายศุภวัฒน์ได้นำเงินของครอบครัวไปลงทุนในกองทุน จำนวน ๑๐ ล้านบาท

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ชี้แจงว่า จากการตรวจสอบเส้นทางการเงินของผู้ถูกร้องและนายศุภวัฒน์ พบว่าการทำธุรกรรมฝาก - ถอน - โอนเงินจากบัญชีธนาคาร/บัญชีกองทุนของผู้ถูกร้องมียอดเงิน วันและเวลา ในการทำธุรกรรมที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับบัญชีธนาคารของนายศุภวัฒน์ด้วยเสมอตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๓ ซึ่งการทำธุรกรรมทางการเงินที่มีความเชื่อมโยง

สัมพันธ์กันจะเกิดขึ้นก่อนการซื้อขายหุ้นและมียอดเงินรวมเกินกว่าราคาหุ้น จำนวน ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนเงินธุรกรรมที่เกินกว่าจำนวนค่าหุ้นเป็นนิติกรรมที่ไม่เปิดเผยและไม่ปรากฏในคำชี้แจงข้อเท็จจริง จากพฤติการณ์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการชำระค่าหุ้นจำนวน ๓ ครั้ง ที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าได้รับจาก นายศุภวัฒน์ เงินในบัญชีของนายศุภวัฒน์เป็นเงินที่หมุนเวียนมาจากบัญชีของผู้ถูกร้องทั้งสิ้น ดังนั้น การชำระค่าซื้อขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ระหว่างนายศุภวัฒน์กับผู้ถูกร้อง รวมเป็น จำนวนเงินทั้งสิ้น ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการแสดงเจตนาหลงหรือนิติกรรมอำพราง โดยเจตนา ที่แท้จริงให้นายศุภวัฒน์ถือหุ้นแทน

หลังจากการโอนหุ้นระหว่างผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ฯ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้อง เป็นที่ปรึกษาห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ได้รับเงินค่าที่ปรึกษาจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ปีละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่นายศุภวัฒน์ในฐานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้ถือหุ้นใหญ่กลับไม่ได้ รับเงินหรือค่าตอบแทนใด ๆ และไม่พบหลักฐานการโอนเงินหรือการทำธุรกรรมทางการเงินซึ่งผิดปกติ วิสัยการประกอบธุรกิจ จึงเชื่อว่าการโอนเงินระหว่างกันมิใช่เงินในการชำระค่าหุ้น นอกจากนี้ การซื้อขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ของบุคคลทั้งสองมีความไม่สมเหตุสมผลหลายประการ ได้แก่ นายศุภวัฒน์ เป็นพนักงานลูกจ้างของบริษัท ศิลาชัยฯ มีรายได้เพียง ๙,๐๐๐ บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นกิจการของผู้ถูกร้องและผู้ถูกร้องเป็นกรรมการบริษัทในช่วงเวลาเดียวกันกับที่นายศุภวัฒน์ เป็นลูกจ้าง การให้กู้ยืมเงินกับบริษัท ศิลาชัยฯ การยื่นแบบแสดงรายได้พึงประเมินเพื่อเสียภาษี ต่อกรมสรรพากรโดยระบุว่ามียาได้เพียงปีละ ๑๐๘,๐๐๐ บาท การกู้ยืมระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ โดยไม่มีการทำสัญญากู้ยืมเงินและไม่มีการคิดดอกเบี้ยต่อกัน อีกทั้งรายการบัญชี เงินฝากและบัญชีกองทุนที่ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญพบว่า เงินในบัญชีไม่สอดคล้องกับรายจ่าย ดังนั้น คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องที่อ้างว่านายศุภวัฒน์และครอบครัวมีฐานะจึงไม่อาจรับฟังได้ กรณีที่ นายศุภวัฒน์มีการเบิกถอนเงินจำนวนมาก และนำไปให้บริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืมหรือนำมาชำระค่าหุ้น ในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้แก่ผู้ถูกร้องหรือบริจาคเงินให้พรรคภูมิใจไทย มีการทำธุรกรรม ทางการเงินโดยไม่มีการแจ้งต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตลอดจนการมีปริมาณ เงินหมุนเวียนในบัญชีจำนวนมาก แต่ไม่พบข้อมูลการชำระภาษี

นายปกรณ์วุฒิ อุดมพิพัฒน์สกุล ชี้แจงว่า สัญญากู้ยืมเงินระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับผู้ถูกร้อง จำนวน ๒ ฉบับ ระบุว่ามีการกู้ยืมในปี ๒๕๕๙ และปี ๒๕๖๐ และชำระหนี้คืนในวันเดียวกัน คือ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ แต่จากงบการเงินของบริษัทปี ๒๕๖๐ พบว่า เงินให้กู้ยืมระยะสั้น ควรเป็นยอดเงินของทั้งสองสัญญาร่วมกัน กลับปรากฏยอด ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของสัญญากู้ยืม ฉบับปี ๒๕๖๐ หมายความว่า ในทางบัญชีได้บันทึกการคืนหนี้ของยอดเงินในสัญญากู้ยืมฉบับปี ๒๕๕๙

ไปแล้ว หลักฐานของผู้ถูกร้องจึงไม่สอดคล้องกับงบการเงินที่ระบุในหมายเหตุประกอบงบการเงินของทุก ๆ ปีว่าเงินให้กู้ยืมส่วนนี้ “ไม่มีการทำสัญญา” ซึ่งผิดปกติวิสัยของนักบัญชีที่ควรเรียกเอกสารจากบริษัท และไม่มีเหตุอันใดที่บริษัทจะไม่ส่งเอกสารหากเอกสารนั้นมีอยู่จริง รวมถึงเอกสารจากธนาคารและเอกสารรับชำระหนี้ก็ไม่สามารถยืนยันได้ว่าธุรกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เป็นเหตุพิรุณได้ว่าสัญญากู้ยืมทั้งสองฉบับอาจเป็นเพียงการทำเอกสารย้อนหลังขึ้นเท่านั้น และหากไม่มีหลักฐานจากสถาบันการเงินที่เชื่อได้ว่าการชำระหนี้คืนในวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ จริง ก็อาจชี้ได้ว่าผู้ถูกร้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสัญญากู้ยืมเงินระหว่างนายศุภวัฒน์ กับบริษัท ศิลาชัยฯ จำนวน ๗ ฉบับ มีข้อพิรุณว่าไม่สอดคล้องกับงบการเงินที่ระบุในหมายเหตุประกอบงบการเงินของทุก ๆ ปี ว่าเงินให้กู้ยืมส่วนนี้ “ไม่มีการทำสัญญา” ผิดปกติวิสัยของนักบัญชีที่ควรเรียกเอกสารจากบริษัทและไม่มีเหตุอันใดที่บริษัทจะไม่ส่งเอกสาร หากเอกสารนั้นมีอยู่จริง และไม่ปรากฏหลักฐานการติดอากรแสตมป์ ซึ่งตามปกติวิสัยของวิญญูชนกรให้กู้ยืมเงินจำนวนมากต้องติดอากรแสตมป์ตามกฎหมาย เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งกรณีที่เกิดการผิดนัดชำระหนี้ขึ้น และตามหนังสือตอบข้อเท็จจริงของบริษัท ศิลาชัยฯ ระบุว่า มีการชำระหนี้บางส่วน เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวนเงิน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒ จำนวนเงิน ๗๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ปรากฏตามเอกสารงบการเงิน ซึ่งขัดแย้งกับการชำระหนี้ของผู้ถูกร้องที่ทำเอกสารรับชำระหนี้เป็นหลักฐาน เป็นเหตุพิรุณว่าธุรกรรมดังกล่าวปรากฏหลักฐานทางบัญชีธนาคารของบริษัทหรือไม่ ซึ่งอาจเป็นเพียงทำเอกสารย้อนหลังขึ้นมาเพื่ออำพรางหลักฐานเท่านั้น นายศุภวัฒน์จึงเป็นเพียงผู้ที่ถูกผู้ร้องนำชื่อมาใช้เพื่อกระทำการแทนตน หรือเป็นผู้ถือหุ้นในทางนิตินัยเท่านั้น

บริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุน อีส์ทีสปริง (ประเทศไทย) จำกัด ส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับการซื้อกองทุน กองทุน TMB-T-ES-IPlus และกองทุน TMB-T-ES-DPlus ชื่อบัญชีนายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ เลขที่ผู้ถือหน่วยลงทุน เลขที่ ๐๐๒-๐-๖๓๒๒๙-๗ รายการซื้อกองทุน ดังนี้ (๑) กองทุน TMB-T-ES-IPlus (หรือ T-IncomePlus) จำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นเงินสด สถานที่ทำรายการ ธนาคารธนาชาต จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดบางบัวทอง ไม่ปรากฏแหล่งที่มาของเงิน (๒) กองทุน TMB-T-ES-DPlus จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นเงินโอน สถานที่ทำรายการ ธนาคารธนาชาต จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดบางบัวทอง แหล่งที่มาเงินโอนจากธนาคารธนาชาต รหัสสาขา ๒๒๓ (๓) กองทุน TMB-T-ES-IPlus (หรือ T-IncomePlus) จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นเงินโอน สถานที่ทำรายการ ธนาคารธนาชาต จำกัด (มหาชน) สาขาตลาดบางบัวทอง แหล่งที่มา

เงินโอนจากธนาคารธนชาต รหัสสาขา ๒๒๓ และ (๔) กองทุน TMB-T-ES-IPlus จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นเงินโอน สถานที่ทำรายการ ธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ มีแหล่งที่มา โอนจากธนาคารธนชาต สาขาบุรีรัมย์ ชื่อบัญชี หจก. บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ปรากฏลายมือชื่อเจ้าของบัญชี คือ นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และจากชื่อบัญชี บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ปรากฏลายมือชื่อเจ้าของบัญชี คือ นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท

ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการไต่สวนพยานบุคคล จำนวน ๘ คน โดยให้พยานบุคคลจัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยไม่ต้องมาเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๒ คน (นางกอบกุล ธีระวงษ์ และพันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง) อีก ๖ คน ให้จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญและเบิกความเพิ่มเติมต่อศาลรัฐธรรมนูญ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๖ ซึ่งบุคคลดังกล่าวจัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และได้มาเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ โดยพยานทั้ง ๘ คน ส่งคำชี้แจงและเบิกความเพิ่มเติมต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ดังนี้

นางกอบกุล ธีระวงษ์ ส่งบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น สรุปได้ว่า การตรวจสอบรายการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตักหินให้โรงโม่หิน และรายการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องจักรอุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักรให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ พยานจะเรียกเอกสารเฉพาะกรณีที่มีปัญหาหรือรายการที่น่าสังเกตเรื่องราคา หรือที่มีมูลค่าสูงอย่างมีนัยสำคัญ หรือประเภทสินทรัพย์ที่ไม่เคยใช้มาก่อน ผลการตรวจสอบจะเป็นดุลพินิจที่จะพิจารณาในหน้ารายงานของผู้ตรวจสอบรายละเอียดเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินได้มีการบันทึกไว้ตามเอกสารหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนถึงปี ๒๕๖๔ ว่าบริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืมเงินเพื่อเสริมสภาพคล่อง ไม่มีการทำสัญญาหรือติดต่อกับยี่ห้อหรือระหว่างกันใด ๆ ซึ่งงบการเงินปี พ.ศ. ๒๕๕๙ อยู่ภายใต้ผู้ตรวจสอบบัญชีคนอื่น

พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ส่งบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น สรุปได้ว่า รายการทำธุรกรรมการโอนเงินระหว่างผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ ในปี ๒๕๖๐ จำนวน ๒๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สอดคล้องกับรายการธุรกรรมการเงินในบัญชีธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ของผู้ถูกร้อง ระหว่างวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ โดยมีวัน เวลา รายการ และจำนวนเงินที่ทำธุรกรรมตรงกับที่ตนเคยให้ถ้อยคำชี้แจงประเด็นนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญ

นางวรารภรณ์ เทศเซ็น จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า การซื้อกองทุนสามารถทำรายการจ่ายเงินสด การโอนจากบัญชีธนาคาร

หรือเช็ค อีกทั้งสามารถซื้อกองทุนได้ที่หน้าเคาน์เตอร์ธนาคารทุกสาขา และการขายกองทุนต้องทำรายการขายกองทุนก่อนโดยจะต้องโอนเข้าบัญชีที่รองรับหรือบัญชีที่ผูกไว้กับบัญชีกองทุนเท่านั้น จึงทำรายการถอนเงินจากบัญชีที่รองรับได้ การซื้อกองทุนเป็นเงินสดไม่จำเป็นต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเนื่องจากเป็นเงินลงทุน และการถอนเงินสดจำนวนมากจากธนาคาร ต้องมีการแจ้งให้ธนาคารทราบล่วงหน้า สำหรับรายการซื้อกองทุนเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ทำรายการซื้อเป็นเงินสด การซื้อกองทุนเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นการซื้อจากการถอนโอนบัญชีเลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ชื่อบัญชี นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ และการซื้อกองทุนเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ ไม่ได้เป็นรายการของสาขาตลาดบางบัวทอง

ผู้ถูกร้อง จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า ระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องเป็นกรรมการของบริษัท ศิลาชัยฯ เนื่องจากบริษัท ขาดสภาพคล่องและไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอความช่วยเหลือจากนายศุภวัฒน์ ในการเตรียมเงินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่หิน จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร และเป็นผู้สำรองจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว เมื่อบริษัท ศิลาชัยฯ ขายหินได้แล้วจึงนำรายได้มาหักกลบลบหนี้กัน ต่อมาไม่สามารถชำระเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายคืนตามที่ตกลงกันได้ จึงเป็นที่มาของสัญญากู้ยืมเงินระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ ซึ่งเป็นการรวมยอดเงินสำรองจ่ายและเงินกู้ยืมสดหมุนเวียน จำนวน ๖ ครั้ง สำหรับรายการฝากเงินและถอนเงินของยอดเงินฝาก - ถอน เมื่อวันที่ “๑๗/๐๘/๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา” ที่มีเงินฝากรายการจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่ผู้ถูกร้องโอนเงินจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ไปยังบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ชื่อบัญชี บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เพื่อชำระเงินกู้ยืมฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ “๑๗/๐๘/๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๔๒ นาฬิกา” มีเงินถอนรายการจำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินที่บริษัท ศิลาชัยฯ โอนเงินจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ชื่อบัญชี บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ไปยังบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ ชื่อบัญชี นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ เพื่อคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเตรียมเงินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร ให้แก่นายศุภวัฒน์ และเมื่อวันที่ “๒๙/๑๒/๒๕๖๐ เวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา” มีเงินถอน จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เป็นเงินที่บริษัท ศิลาชัยฯ โอนเงินจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ชื่อบัญชี บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ไปยังกองทุน TMB-T-ES-IPlus บัญชีเลขที่ ๐๐๒-๐-๖๓๒๒๙-๗

ชื่อบัญชี นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ เพื่อคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเตรียมเงินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ จัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร ให้แก่นายศุภวัฒน์

นอกจากนี้ ระหว่างปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องเคยมีการโอนเงินไปยังบัญชีของบริษัท ศิลาชัยฯ และบัญชีของนายศุภวัฒน์ โดยมีการโอนเงินจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) บัญชีเลขที่ ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ ให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ เพื่อชำระเงินกู้ยืมฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ผู้ถูกร้องกู้ยืมเพื่อเพิ่มทุนจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ แต่การที่สัญญาฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นการทำสัญญากู้ยืมกันย้อนหลัง เนื่องจากการทุจริตของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ ความผิดพลาดดังกล่าวก็อาจเกิดขึ้นได้ และผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินจากบริษัท ศิลาชัยฯ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ และเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๘๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท และชำระคืนให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๒ ตามที่ผู้ถูกร้องได้ยื่นชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อศาลรัฐธรรมนูญ ฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ และขอยืนยันว่าระหว่างปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๒ ไม่เคยให้เงินแก่นายศุภวัฒน์

สำหรับรายการฝากเงินและถอนเงิน ระหว่างวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๑๒ รายการ ซึ่งมียอดเงิน ฝาก-ถอน ประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ นั้น เนื่องจากผู้จัดการกองทุนธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาบุรีรัมย์ ร้องขอให้ผู้ถูกร้องช่วยซื้อกองทุน TMB-T-Money บัญชีเลขที่ ๐๐๒-๑-๐๖๑๒๙-๐ ชื่อบัญชี นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ เพื่อทำยอดในแต่ละเดือนเท่านั้น โดยมีเงินหมุนเวียนซื้อขายกองทุนประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ส่วนกรณีนายชัยรัตน์ อุตรรัตนศิริชัย เป็นผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ซึ่งในสมัยที่รับราชการกรมการปกครองเป็นปลัดอำเภอแล้วลาออกมาทำงานกับผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องเห็นว่าการที่นายชัยรัตน์ ลงนามเป็นพยานในสัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกร้องกับบริษัท ศิลาชัยฯ นั้น เนื่องจากทั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ อยู่ใกล้ ๆ กัน การเรียกมาเป็นพยานก็เป็นเรื่องปกติ

ภายหลังจากการโอนหุ้นของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ผู้ถูกร้องไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ อีก แต่ยังคงคอยช่วยเหลืออยู่ถึงประมาณเดือนเมษายน ๒๕๖๒ นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องโอนหุ้นของบริษัท ศิลาชัย โกลด์ จำกัด และบริษัท บุรีเจริญท่าทราย จำกัด ให้แก่นายศุภวัฒน์ จำนวน ๑๐,๘๐๐ หุ้น และโอนหุ้นของบริษัท ศิลาชัย โกลด์ จำกัด ให้แก่นางสาวรวงสิริ ระกิติ อีกจำนวน ๑,๐๐๐ หุ้น

นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า พยานมีรายได้เดือนละเกือบ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยส่วนใหญ่ จะเก็บไว้เป็นเงินสดเพราะกิจการจำเป็นต้องใช้จ่ายรายวันค่อนข้างมาก โดยลักษณะการประกอบกิจการ พยานจะรับจ้างตักหินให้กับบริษัท ศิลาชัยฯ โดยจัดหาผู้รับจ้างรายย่อยเพื่อมารับจ้างตักหินอีกทอดหนึ่ง ได้รับกำไรส่วนต่างขึ้นอยู่กับจำนวนการขนหินและอัตราต่อรองค่าจ้างของผู้รับจ้างรายย่อยในแต่ละช่วง การประกอบกิจการของพยานจะไม่มีสำนักงานในการดำเนินกิจการ โดยบริษัท ศิลาชัยฯ จะเป็น ผู้ตรวจสอบปริมาณหินและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำส่งฝ่ายการเงินตามระเบียบของบริษัท หลังจากนั้น จะแจ้งยอดค่าจ้างให้พยานทราบเพื่อเบิกค่าจ้าง ในปี ๒๕๖๐ พยานได้รับเงินคืนจากบริษัท ศิลาชัยฯ เป็นเงินที่พยานได้สำรองค่าจัดเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ ค่าจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท ส่วนวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ เป็นการชำระหนี้ตามสัญญากู้เงินด้วยเงินสด จำนวน ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท เงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินที่ได้รับโอนจากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ชื่อบัญชี บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด จากการชำระเงินสำรองจ่าย ค่าจัดเตรียมหินเข้ากระบวนการของโรงโม่ ค่าจัดหาอุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร ให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ กรณีเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๕๑๓๐-๒ ชื่อบัญชี ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น จากการชำระเงินสำรองค่าใช้จ่ายในกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ซึ่งก่อนหน้านั้นพยานเคย ชี้แจงว่าเป็นเงินสดเนื่องจากเป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อนของพยาน เพราะเมื่อก่อนการใช้เงินจะออกมา ในรูปแบบลักษณะของเงินสดไปใช้ และมีอยู่ไม่กี่ครั้งเป็นเงินโอน การซื้อกองทุนเปิดธนชาติ Income Plus (หรือ TMB-T-ES-IP(plus) เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เนื่องจากผู้จัดการกองทุนขอให้พยานช่วยทำยอดกองทุนสิ้นปีเท่านั้น

นอกจากนี้ ในช่วงปี ๒๕๖๐ พยานได้เข้าไปสำรองจ่ายเงินประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เพราะห้างก็ได้รับผลกระทบจากทุจริตซึ่งเป็นเหตุการณ์ใกล้เคียงกับ บริษัท ศิลาชัยฯ แต่จะน้อยกว่าบริษัท ศิลาชัยฯ การสำรองจ่ายจะสำรองจ่ายพวกค่าน้ำมัน ค่าอะไหล่ หรือวัสดุในการทำถนน และได้รับการคืนเงินจำนวนนี้มาแล้ว โดยนำไปใช้ชำระค่าที่ซื้อหุ้น ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ

ส่วนการซื้อหุ้นในบริษัท บุรีเจริญ ท่าทราย จำกัด จำนวน ๔,๙๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากผู้ถูกร้องประสงค์จะเล่นการเมืองและเป็นธุรกิจต้องห้าม เหตุผลที่ซื้อหุ้นบริษัทดังกล่าวเพราะเห็นว่าน่าจะนำไปต่อยอดร่วมกับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ

ส่วนเรื่องค่าตอบแทนการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการนั้น เนื่องจากค่าตอบแทนของพยานยังอยู่ในห้างหุ้นส่วนจำกัดซึ่งก็เติบโตขึ้นไปเรื่อย ๆ จึงไม่จำเป็นต้องมีเงินเดือน แต่มีเพียงครั้งเดียวที่จ่ายเป็นเงินปันผล ซึ่งหุ้นส่วนทุกคนก็ได้ตามสัดส่วนการถือหุ้น การคำนวณเงินปันผลนี้เป็นการคำนวณจากเงินกำไรสะสม

นางสาววรางสิริ ระกิติ จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า ในการบริหารบริษัท ศิลาชัยฯ จำงให้นายศุภวัฒน์ ทำเกี่ยวกับการเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ จัดหาอุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร และเป็นผู้สำรองจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว การจ่ายเงินให้แก่นายศุภวัฒน์เช่นเดียวกับการดำเนินการจ่ายเงินให้แก่คู่ค้าทั่วไปของบริษัท พยานเป็นพนักงานของบริษัท ศิลาชัยฯ เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๑ ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ที่เกิดขึ้นก่อนหน้า ทราบเพียงการกู้ยืมเงิน เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๑ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ จำนวน ๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จำนวน ๙๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นการรวยยอดเงินสำรองจ่ายและเงินกู้ยืมเงินสดหมุนเวียน ตามข้อตกลงระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ โดยให้นายศุภวัฒน์เป็นผู้สำรองจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ จัดหาอุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร การจ่ายเงินแก่ผู้บริหาร หุ้นส่วนผู้จัดการ และลูกจ้างของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของนายศุภวัฒน์ ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนายศุภวัฒน์จะรวบรวมนำบิลน้ำมันมาตั้งเบิกทางระบบบัญชีเพื่อบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายและรับเป็นเงินสดในแต่ละเดือน โดยเฉลี่ยเดือนละ ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีนายศุภวัฒน์ และบันทึกในบัญชีงบการเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ

เมื่อปี ๒๕๖๑ พยานเป็นเจ้าหน้าที่การเงินที่บริษัท ศิลาชัยฯ โดยในปี ๒๕๖๒ จนถึงปัจจุบันเข้ามาเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ มีหน้าที่ลงนามในคู่สัญญาของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ กับบุคคลภายนอกตามที่ได้รับมอบหมายจากนายศุภวัฒน์ ส่วนการดำเนินกิจการของนายศุภวัฒน์มีหน้าที่รับจ้างตักหินให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ โดยจัดหาซัพพลายเออร์มาทำงานแทนในเรื่องของการตักหิน ขุดเจาะ ระเบิดหิน ตัดหิน นายศุภวัฒน์ จะไปหาคนเข้ามาทำงานส่งให้กับบริษัท ศิลาชัยฯ แทน โดยการรับเงินจะแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนแรก บริษัท ศิลาชัยฯ จะจ่ายเป็นเงินโอน

ให้กับซัพพลายเออร์ ส่วนที่สอง บริษัท ศิลาชัยฯ จะจ่ายเป็นเงินสดให้กับนายศุภวัฒน์ตามข้อตกลงกันระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ โดยซัพพลายเออร์จะเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับภาษี กรณี นายชัยรัตน์ อุดมรัตน์สิริชัย เป็นผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ พยานเป็นผู้มอบอำนาจให้ไปเซ็นสัญญาอนุมัติใบสั่งซื้อการประมูลงานของห้างหุ้นส่วน พยานไม่ทราบว่าตนถือหุ้นบริษัท ศิลาชัย โกลคาร์ท จำกัด จำนวน ๑,๐๐๐ หุ้น

นางสาวฐิติมา เกลาพิมาย จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า บริษัท ศิลาชัยฯ จ้างให้นายศุภวัฒน์ เกี่ยวกับการเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ จัดหาอุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร และเป็นผู้สำรองจ่ายค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว โดยจะรวบรวมรายละเอียดและนำส่งให้เจ้าหน้าที่การเงินดำเนินการจัดทำใบสำคัญจ่ายเงินหรือใบรับวางบิลในแต่ละครั้ง และนำมาเสนอขออนุมัติเห็นชอบจากกรรมการผู้มีอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรต่อไป หลังจากนั้นนายศุภวัฒน์จะเป็นผู้กำหนดวิธีการชำระเงินโดยจะขอรับชำระเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีโดยตรงแล้วแต่กรณี โดยพยานเป็นพนักงานบัญชีอิสระรับทำบัญชีให้กับบริษัท ศิลาชัยฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐ จนถึงปัจจุบัน โดยนายศุภวัฒน์เป็นผู้รับจ้างดำเนินการจัดหาหินทรายและเป็นผู้สำรองค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ โดยนายศุภวัฒน์เป็นผู้จัดหาคนกลางมารับจ้างขุดเจาะและมีรายได้จากส่วนต่าง และเป็นผู้สำรองค่าใช้จ่ายต่าง ๆ บางส่วนไปก่อน พยานทราบว่ามีการกู้ยืมเงินกันและการคืนเงินกู้ยืมเงินแล้ว โดยมีการทำสัญญากู้ยืมเงินกัน แต่พยานไม่เคยเห็นสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าว ในส่วนการจัดทำงบการเงินพยานระบุว่าไม่มีการทำสัญญาใด ๆ นอกจากนี้ พยานทราบว่านายศุภวัฒน์เป็นลูกจ้างของบริษัท ศิลาชัยฯ เงินเดือน ๆ ละ ๙,๐๐๐ บาท และต่อมาเพิ่มเป็นเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เพราะพยานมีหน้าที่ยื่นประกันสังคมให้กับบริษัท ศิลาชัยฯ แต่ไม่ทราบเหตุผลการขึ้นเงินเดือน

นางสาวอัญชลี ปรุตรรัมย์ จัดทำบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นและเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า พยานเป็นพนักงานบริษัทรับทำบัญชีให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ จนถึงปัจจุบัน พยานทราบว่านายศุภวัฒน์เป็นผู้รับจ้างตักหินให้กับบริษัท ศิลาชัยฯ พยานไม่ทราบเรื่องและผู้ถูกร้องโอนหุ้นของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้กับนายศุภวัฒน์ พยานทราบว่าผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินจากห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ พยานทราบว่านายศุภวัฒน์ไม่ได้ค่าตอบแทนจากห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ สำหรับการจ่ายเงินสดให้แก่คู่ค้า นายศุภวัฒน์ จะเป็นผู้ออมเงินให้แก่ผู้จัดการโครงการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตแบงก์กิ้ง และผู้จัดการโครงการจะเป็นผู้นำเงินสดไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์โดยจะรวบรวมใบสำคัญจ่ายเงินเพื่อส่งให้ฝ่ายการเงินเพื่อบันทึกรายการเป็นหลักฐานต่อไป ก่อนที่นายศุภวัฒน์จะเข้าเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ในปี ๒๕๖๐

นายศุภวัฒน์เป็นผู้รับผิดชอบในการสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ประมาณ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าตอบแทนของนายศุภวัฒน์จะได้รับโดยการนำบิลน้ำมันมาตั้งเบิกทางระบบบัญชีเป็นค่าใช้จ่ายและรับเป็นเงินสดในแต่ละเดือน แต่เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖ มีการจ่ายเงินปันผลจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้กับนายศุภวัฒน์

ผู้ร้องยื่นแถลงการณ์ปิดคดี สรุปได้ว่า การโอนหุ้นของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ระหว่างผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ จากพยานหลักฐานปรากฏชัดแจ้งว่าไม่ได้มีเจตนาที่แท้จริงในการทำสัญญาซื้อขายโอนหุ้นและไม่มีการโอนเงินชำระค่าหุ้นกันอย่างแท้จริง โดยหลักฐานการโอนเงินที่อ้างว่าเป็นการชำระค่าหุ้นนั้นเป็นเพียงธุรกรรมปกติที่บุคคลทั้งสองกระทำระหว่างกัน นอกจากนี้ หากพิจารณาพยานหลักฐานจะเห็นได้ว่า นายศุภวัฒน์ เป็นบุคคลที่ไม่มีอาชีพหรือรายได้ที่เพียงพอต่อการซื้อหุ้น อีกทั้งยังปรากฏหลักฐานเส้นทางการเงินในการโอนชำระค่าหุ้นของนายศุภวัฒน์มีแหล่งที่มาของเงินจากบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้อง บัญชีธนาคารของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบัญชีธนาคารของบริษัท ศิลาชัยฯ ซึ่งผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของและมีอำนาจในการบริหารกิจการนิติบุคคลดังกล่าวทั้งสิ้น นอกจากนี้ ยังพบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีทั้งก่อนและหลังจากการทำนิติกรรมซื้อขายหุ้นที่สนับสนุนให้เห็นว่าผู้ถูกร้องยังคงไว้ซึ่งหุ้นและยังเป็นเจ้าของมีอำนาจครอบงำ สั่งการ และบริหารจัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ อาทิ การยินยอมให้นายศุภวัฒน์ใช้สถานที่ตั้งที่ประกอบกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ในทะเบียนบ้านของผู้ถูกร้องก่อนเข้ารับตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และแม้จะย้ายที่ตั้งของห้างก็ยังอยู่ในบริเวณที่พักอาศัยของผู้ถูกร้อง หรือกรณีของนางสาววรางสิริ ระกิติ ที่เป็นพนักงานของบริษัท ศิลาชัยฯ ซึ่งอยู่ในการกำกับควบคุมดูแลภายใต้บังคับบัญชาและเป็นผู้ใกล้ชิดได้รับความไว้วางใจจากผู้ถูกร้อง โดยนางสาววรางสิริถือหุ้นเพียง ๓,๐๐๐ บาท แต่มีฐานะเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการเข้ามาบริหารการเงินในกิจการห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ โดยมีอำนาจในการเบิกถอนเงินหรือทำธุรกรรมทางการเงิน รวมถึงมีอำนาจลงนามในสัญญาต่าง ๆ กับภาครัฐ เป็นต้น ผู้ร้องเห็นว่า จากเอกสารคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องและพยานผู้ถูกร้อง ตลอดจนเอกสารที่นำมาประกอบคำชี้แจงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ ประกอบกับพยานของผู้ถูกร้องให้การขัดแย้งต่อข้อเท็จจริงและขัดต่อเหตุผลหลายประการ อีกทั้งเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีพยานหลักฐานมาสนับสนุนคำชี้แจงได้ จึงรับฟังได้ว่าการซื้อขายหุ้นเป็นเพียงนิติกรรมอำพราง และไม่มีการชำระราคา ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท จริง และเงินจำนวนดังกล่าวสามารถพิสูจน์จากเส้นทางการเงินได้อย่างชัดแจ้งว่าเป็นเงินของผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องได้กระทำผิดยังคงไว้ซึ่งหุ้นตามที่ผู้ร้องกล่าวหา อันเข้าข่ายฝ่าฝืนกระทำความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคสาม ประกอบ

มาตรา ๘๒ จึงทำให้ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐
วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗

ผู้ถูกร้องยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดี สรุปได้ว่า คำร้องของผู้ร้องไม่ครบองค์ประกอบความผิด
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๑๘๗ ประกอบพระราชบัญญัติ
การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ (๑) ในระหว่างที่ผู้ถูกร้อง
ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผู้ถูกร้องไม่ได้รับประโยชน์ใด ๆ จากห้างหุ้นส่วนจำกัด
บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ ผู้ถูกร้องไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหุ้นหรือกิจการ
ของห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือบริษัทดังกล่าว อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีชื่อผู้ถูกร้องเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานรัฐ
การซื้อขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท ระหว่างผู้ถูกร้อง
กับนายศุภวัฒน์มีค่าตอบแทนและชอบด้วยกฎหมายแล้ว ต้องด้วยข้อสันนิษฐานของประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์ เรื่องซื้อขาย และหุ้นส่วน บริษัท และการที่พันตำรวจเอก ทวี สอดส่อง ยืนยัน
ข้อเท็จจริงต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าผู้ถูกร้องโอนเงินให้แก่นายศุภวัฒน์ ระหว่างปี ๒๕๖๐ ถึงปี ๒๕๖๑
จำนวนเงิน ๒๙๐,๐๙๙,๑๓๕ บาท และพลตำรวจเอก เพิ่มพูน ชิดชอบ ยังคงเป็นผู้ค้าประกันให้กับ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ รวมทั้งการกู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ ตามสัญญากู้ยืมเงิน
ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๑ ไม่มีมูลความจริงและเป็นความเท็จ และตามที่นางสาวฐิติมา
เกลาพิมาย เบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าเหตุที่ไม่มีการบันทึกข้อมูลรายการธุรกรรมไว้ในงบการเงิน
ของบริษัท ศิลาชัยฯ สอดคล้องกับข้อเท็จจริงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของ
ผู้ถูกร้อง เป็นไปตามมาตรฐานทางการบัญชี ตามพระราชบัญญัติการบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๓ กรณี
นางสาวอัญชลี ปรุตรมย์ เบิกความสำคัญผิดในข้อเท็จจริงแท้จริงแล้วเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เป็นเงินที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ โอนให้กับนายศุภวัฒน์ ส่วนผู้ถูกร้องเบิกความต่อศาลรัฐธรรมนูญ
กรณีเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญากู้ยืมเงิน ฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นเงินที่
ผู้ถูกร้องกู้ยืมจากบริษัท ศิลาชัยฯ เพื่อนำมาเพิ่มทุนห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ในวันที่
๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงไม่ใช่การทำสัญญากู้ยืมย้อนหลังตามที่ผู้ถูกร้องเบิกความโดยสำคัญผิด
ในข้อเท็จจริง ผู้ถูกร้องไม่เคยสั่งให้พนักงานขับรถนำบิลค่าน้ำมันไปเบิกค่าใช้จ่ายและไม่เคยได้รับเงิน
ค่าน้ำมันรถยนต์จากห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ผู้ถูกร้องจึงไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่นายศุภวัฒน์
นำบิลค่าน้ำมันรถยนต์ของผู้ถูกร้องไปเบิกค่าใช้จ่ายกับห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ดังนั้น ในระหว่างที่
ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ไม่ได้เป็นหุ้นส่วน หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้ถือหุ้น
และหรือลูกจ้างของนิติบุคคลใด ๆ การซื้อขายหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ระหว่างผู้ถูกร้อง
กับนายศุภวัฒน์เป็นนิติกรรมที่เสียค่าตอบแทนและชอบด้วยกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ ผู้ถูกร้อง

นำส่งสำเนาคำพิพากษาโดยปรากฏความเสียหายจากการทุจริตภายในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๖๔/๒๕๕๙ วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙ มูลค่าความเสียหายที่ศาลพิพากษาให้จำเลยต้องคืนเงินยกยอกไปจำนวน ๑,๑๒๗,๐๐๐ บาท และการทุจริตภายในบริษัท ศิลาชัยฯ ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๓ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๒๐๙ - ๓๒๑๑/๒๕๖๒ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ค่าความเสียหายที่ศาลพิพากษาให้จำเลยต้องคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินรวม ๒,๑๘๑,๐๗๓.๖๐ บาท และตามคำพิพากษาศาลจังหวัดบุรีรัมย์ คดีหมายเลขแดงที่ อ ๕๖๗/๒๕๖๕ โดยปรากฏตามคำฟ้องมีความเสียหายจากการกระทำของจำเลยทั้งสองร่วมกันลักหินจำนวน ๓๖,๙๓๗.๔๗๔ ตัน รวมเป็นเงิน ๑๐,๕๑๑,๒๓๔.๐๘ บาท ศาลพิพากษา ยกฟ้องโจทก์และโจทก์ร่วม

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๘๒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่าสมาชิกภาพของสมาชิกคนใดคนหนึ่งแห่งสภานั้นสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๐๑ (๓) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๒) หรือมาตรา ๑๑๑ (๓) (๔) (๕) หรือ (๗) แล้วแต่กรณี และให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้อง ส่งคำร้องนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้นั้นสิ้นสุดลงหรือไม่

เมื่อได้รับเรื่องไว้พิจารณา หากปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าสมาชิกผู้ถูกร้องมีกรณีตามที่ถูกร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้สมาชิกผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย และเมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยแล้ว ให้ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งคำวินิจฉัยนั้นไปยังประธานแห่งสภาที่ได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ แต่ไม่กระทบต่อกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำไปก่อนพ้นจากตำแหน่ง

มิให้นำสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาซึ่งหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง เป็นจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๗๐ ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภาผู้แทนราษฎรมีมติไม่ไว้วางใจ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖๐

(๕) กระทำการอันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๘๖ หรือมาตรา ๑๘๗

(๖) มีพระบรมราชโองการให้พ้นจากความเป็นรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗๑

นอกจากเหตุที่ทำให้ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามวรรคหนึ่งแล้ว ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๕๘ วรรคสี่ ด้วย

ให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับแก่การสิ้นสุดของความเป็นรัฐมนตรีตาม (๒) (๔) หรือ (๕) หรือวรรคสอง โดยอนุโลม เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ด้วย

มาตรา ๑๘๗ รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทหรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไปตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ และต้องไม่เป็นลูกจ้างของบุคคลใด

ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้ใดประสงค์จะได้รับประโยชน์จากกรณีตามวรรคหนึ่งต่อไป ให้แจ้งประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้โอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้แก่นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้นนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

รัฐมนตรีจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตามวรรคสองไม่ว่าในทางใด ๆ มิได้

มาตรานี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น ให้ใช้บังคับแก่คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของรัฐมนตรี และการถือหุ้นของรัฐมนตรีที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางใด ๆ ด้วย

๒. พระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในห้างหุ้นส่วนจำกัด รัฐมนตรีเป็นหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบไม่เกินร้อยละห้าของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น

(๒) ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด รัฐมนตรีเป็นผู้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละห้าของจำนวนหุ้นทั้งหมดที่จำหน่ายได้ในบริษัทนั้น

มาตรา ๕ ในกรณีที่รัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทในส่วนที่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจกเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี และ

(๒) โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นให้นิติบุคคลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้แจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ และเมื่อได้ดำเนินการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้กับนิติบุคคลใดแล้ว ให้รัฐมนตรีแจกเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้ออนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้น

มาตรา ๖ นิติบุคคลที่รัฐมนตรีจะโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นให้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ต้องเป็นนิติบุคคลที่มีอำนาจจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือนิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นตามกฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ประเด็นวินิจฉัย

ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) หรือไม่ และตั้งแต่เมื่อใด

ความเห็น

ข้อเท็จจริงในคดีนี้รับฟังได้ว่า ก่อนที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบและเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ และเป็นกรรมการในบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ในปีเดียวกัน ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องมีความประสงค์ที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น ให้นายศุภวัฒน์ เกษมสุทธิ และนายศุภวัฒน์ได้โอนเงินชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชี นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ รวม ๓ งวด ดังนี้ งวดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งวดที่ ๒ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และงวดที่ ๓ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งสิ้น ๑๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท มีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงห้างหุ้นส่วนต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ อันมีผลทางกฎหมายให้ผู้ถูกร้องพ้นจากการ

เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบและการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ โดยผู้ถูกร้องได้ออนหุ้นเป็นจำนวนเงิน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละเก้าสิบเก้าของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ให้นายศุภวัฒน์ เข้าเป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบและเป็นผู้จัดการของห้างดังกล่าว และผู้ถูกร้องได้ออกจากการเป็นกรรมการในบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒

แต่ผู้ร้องเห็นว่า การโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ของผู้ถูกร้องให้นายศุภวัฒน์ดังกล่าว เป็นการแสดงเจตนาหลงหรือนิติกรรมอำพราง เนื่องจากนายศุภวัฒน์ไม่ได้เป็นผู้มีรายได้เพียงพอที่จะชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องได้ สัญญาการโอนหุ้นฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑ จึงเป็นโมฆะ หุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จึงยังคงเป็นของผู้ถูกร้อง โดยมีนายศุภวัฒน์เป็นตัวแทนหรืออามินีในการครอบครองดูแลหุ้น ผู้ถูกใช้ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกร้องให้ดำเนินการแทนเท่านั้น และทำให้ผู้ถูกร้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ

มีประเด็นสมควรพิจารณาก่อนว่า นายศุภวัฒน์เป็นผู้มีรายได้เพียงพอที่จะสามารถชำระค่าหุ้นดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกร้องได้หรือไม่

เห็นว่า ข้อเท็จจริงในประเด็นนี้ปรากฏว่า สถานะทางการเงินของนายศุภวัฒน์ พยานซึ่งเป็นผู้รับโอนหุ้นและชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้อง มีข้อมูลที่ปรากฏหลายประการว่า นายศุภวัฒน์เป็นพนักงานของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ซึ่งเป็นธุรกิจในครอบครัวของผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์อ้างว่าเหตุที่ตนรับจ้างเป็นพนักงานของบริษัท ศิลาชัยฯ ก็เพราะว่าตนต้องการใช้สิทธิประกันสังคมในการรักษาโรคประจำตัวหลายโรคที่บริษัทประกันไม่รับทำประกันให้ตน แต่ประเด็นนี้ก็กลับปรากฏหลักฐานว่าเมื่อครั้งนายศุภวัฒน์เข้ารับบริการในโรงพยาบาลบุรีรัมย์มีการระบุในบัตรบันทึกผู้รับบริการว่าคนไข้ไม่มีโรคประจำตัว ส่วนเอกสารที่นายศุภวัฒน์นำมาอ้างว่าตนป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง ไชมันในเลือดสูง และเบาหวาน นั้น มีลักษณะเป็นเพียงใบรับรองแพทย์ทั่วไปเท่านั้น ประกอบกับข้อมูลของกรมสรรพากรปรากฏว่า ในปีภาษี ๒๕๕๖ ถึงปีภาษี ๒๕๖๓ นายศุภวัฒน์มีรายได้เฉลี่ยต่อปีจำนวนไม่เกิน ๑๑๘,๐๐๐ บาท จากบริษัท เอ เอ็น อาร์ เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด และบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด แม้นายศุภวัฒน์จะอ้างว่าตนและครอบครัวประกอบธุรกิจค้าข้าวและธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีมูลค่าไม่น้อยกว่า ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในระหว่างปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๖ นายศุภวัฒน์อ้างว่ามีเงินหมุนเวียนในบัญชีไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และในปี ๒๕๕๙ ถึงปัจจุบัน มีเงินลงทุนในกองทุนเปิดซึ่งมีมูลค่าการเคลื่อนไหวประมาณ ๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ครอบครัวเคยประกอบกิจการ

คำข่าวเป็นงส์ของครอบครัว นำรายได้และกำไรมาประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๐ จนถึงปัจจุบัน แต่เงินหรือทรัพย์สินที่นายศุภวัฒน์กล่าวอ้างนั้น เป็นเงินของครอบครัวหรือเงินงส์ จึงมิใช่เงินของนายศุภวัฒน์แต่ผู้เดียว ซึ่งในปี ๒๕๕๗ นายศุภวัฒน์ได้นำเงินจากครอบครัวมาลงทุนในกองทุนธนาชาติ T-Income Plus จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยนายศุภวัฒน์อ้างว่าก่อนและหลังการซื้อหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ นายศุภวัฒน์ประกอบอาชีพรับจ้างตักหินให้โรงโม่หินของบริษัท ศิลาชัยฯ มีกำไรสุทธิประมาณ ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และรับจ้างจัดหาเครื่องจักรอุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุงเครื่องจักร มีผลกำไรสุทธิประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี แหล่งเงินที่นำมาลงทุนส่วนใหญ่มาจากการประกอบธุรกิจตักหิน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงลงทุนหุ้นหรือกองทุนซื้อขายทองคำ แต่นางวารุณี ชัยธนาพร น้องสาวของนายศุภวัฒน์ ชี้แจงต่อศาลว่าครอบครัวเคยประกอบกิจการค้าข้าวซึ่งเป็นงส์ของครอบครัวนำรายได้และกำไรดังกล่าวมาเป็นทุนในการประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ทุกคนในครอบครัวสามารถนำเงินของครอบครัวไปใช้ได้โดยไม่จำเป็นต้องขอความยินยอม แต่จะคุยกันว่านำเงินไปทำอะไร จำนวนเท่าไร โดยในปี ๒๕๓๘ นายศุภวัฒน์นำเงินไปลงทุนประมาณ ๒๐ ล้านบาท แต่จำไม่ได้ว่ามีการนำเงินไปให้บริษัท ศิลาชัยฯ กู้ยืมหรือไม่ นอกจากนั้น ยังปรากฏข้อเท็จจริงตามหลักฐานการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด. ๙๑ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ ปรากฏว่า นายศุภวัฒน์ยื่นแบบแสดงรายได้ต่อกรมสรรพากรระบุว่ามียาได้ในอัตรา ๑๐๘,๐๐๐ - ๑๑๘,๐๐๐ บาทต่อปี หรือเฉลี่ยเดือนละ ๙,๐๐๐ บาท เท่านั้น ไม่พบรายได้อื่น ๆ อีกแต่อย่างใด การที่นายศุภวัฒน์ อ้างว่ามีรายได้จำนวนมากจากการประกอบธุรกิจส่วนตัวกว่า ๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้างให้เชื่อถือได้ จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ แม้นายศุภวัฒน์จะอ้างด้วยว่าตนมีการทำธุรกิจรับจ้างตักหินซ่อมเครื่องจักร ซ่อมอะไหล่ ให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ โดยทำธุรกิจรับเป็นเงินสด แต่ก็มิได้มีการเสียภาษีจากรายได้และกำไรดังกล่าวให้แก่กรมสรรพากรแต่อย่างใด ทั้งที่ในการปฏิบัติของบริษัท ศิลาชัยฯ กรณีการจ่ายเงินค่าจ้าง ค่าบริการ ให้คู่ค้าหรือผู้ประกอบการจะต้องมีการหักภาษี ณ ที่จ่าย ๓ เปอร์เซ็นต์ เพื่อนำส่งกรมสรรพากรพร้อมกับมีเอกสารอื่นประกอบการจ่ายเงิน เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบสั่งซื้อ ใบเสนอราคา สำเนาใบโอนเงิน สำเนาหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย แต่กรณีของนายศุภวัฒน์ ซึ่งเป็นคู่ค้ารายใหญ่และมีการว่าจ้างหรือออกเงินสำรองจ่ายเป็นจำนวนมาก กลับไม่มีเอกสารดังกล่าวมาประกอบการลงบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี และยื่นภาษีต่อกรมสรรพากรแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงที่ปรากฏดังกล่าวจึงเชื่อได้ว่านายศุภวัฒน์ มิได้เป็นผู้มียาได้มากเพียงพอที่จะสามารถชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องได้ดังที่ผู้ถูกร้องและนายศุภวัฒน์กล่าวอ้าง

เมื่อข้อเท็จจริงที่ปรากฏดังกล่าวไม่อาจเชื่อได้ว่าจำนวนเงินที่นายศุภวัฒน์ใช้ชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องเป็นเงินของนายศุภวัฒน์แล้ว จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า เงินที่นายศุภวัฒน์ใช้ในการชำระค่าหุ้นดังกล่าวมีแหล่งที่มาจากเงินของผู้ถูกร้องดังที่ผู้ร้องกล่าวอ้างหรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า พยานหลักฐานตามบัญชีธนาคารของนายศุภวัฒน์ เอกสารของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อีสท์สปริง (ประเทศไทย) จำกัด ประกอบกับหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของนายศุภวัฒน์ ฉบับลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ และเอกสารประกอบ ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการโอนเงินชำระค่าหุ้นระหว่างนายศุภวัฒน์กับผู้ถูกร้อง รวมทั้งบุคคลหรือนิติบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

เงินงวดที่ ๑ นายศุภวัฒน์โอนให้แก่ผู้ถูกร้องเพื่อชำระค่าหุ้น เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีที่มาจากการขายกองทุน TMB-T-ES-IPlus (เดิมชื่อ T-IncomePlus) ของนายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๘,๔๐๒,๗๐๐ บาท โดยเงินส่วนหนึ่งมาจากการสับเปลี่ยนกองทุน TMB-T-ES-DPlus เข้ามาจำนวน ๒๑,๐๘๐,๕๗๙.๙๗ บาท และมาจากการซื้อกองทุนด้วยเงินสด เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เงินงวดที่ ๒ นายศุภวัฒน์โอนให้แก่ผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจากการขายกองทุน TMB-T-ES-IPlus ของนายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐,๐๑๔,๓๘๘.๓๖ บาท และมาจากการขายกองทุน TMB-T-ES-DPlus (ชื่อเดิม T-DPlus) ของนายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๐ จำนวน ๑๕,๐๐๘,๙๓๔.๙๕ บาท โดยกองทุนทั้งสองรายการดังกล่าวมีแหล่งที่มาของเงินส่วนหนึ่งมาจากการซื้อกองทุนด้วยการโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารของนายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ แบ่งเป็นกองทุน TMB-T-ES-IPlus จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และกองทุน TMB-T-ES-DPlus จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท รวมจำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเมื่อตรวจสอบเอกสารของธนาคารทหารไทยธนชาติ จำกัด (มหาชน) ประกอบด้วยสำเนารายการเคลื่อนไหวบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ของนายศุภวัฒน์ เลขที่บัญชี ๒๒๓-๒-๕๘๘๔๗-๘ บัญชีของ นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (ผู้ถูกร้อง) เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ และบัญชีของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ พบว่า เงินที่นำมาซื้อกองทุนจำนวนดังกล่าวข้างต้น นายศุภวัฒน์ได้รับโอนมาจากบัญชีของบริษัท ศิลาชัยฯ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๕.๔๔ นาฬิกา โดยโอนออกจากบัญชีของบริษัท ศิลาชัยฯ ในวันดังกล่าว เวลา ๑๕.๔๒ นาฬิกา และในวันเดียวกัน บริษัท ศิลาชัยฯ ได้รับโอนเงินมาจากบัญชีของผู้ถูกร้อง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อเวลา ๑๕.๔๐ นาฬิกา โดยโอนออกจากบัญชีของผู้ถูกร้องในวันดังกล่าว เมื่อเวลา ๑๕.๓๖ นาฬิกา

เงินงวดที่ ๓ นายศุภวัฒน์โอนให้ผู้ถูกร้อง เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท มาจากการขายกองทุน TMB-T-ES-IPlus ของนายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ จำนวน ๔๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท โดยเงินส่วนหนึ่งมาจากการซื้อกองทุน เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท

นอกจากนี้ ตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของนายศุภวัฒน์ ฉบับลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ และฉบับลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ พร้อมทั้งเอกสารประกอบ ชี้แจงต่อศาลว่าเงินที่นำมาซื้อกองทุน รายการดังกล่าวมาจากเงินสดซึ่งได้จากการรับจ้างจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และซ่อมบำรุง เครื่องจักรให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น และรับจ้างตัดหินให้โรงโม่หินของบริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด ยกเว้นในส่วนของกองทุน TMB-T-ES-IPlus เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เงินส่วนหนึ่งจำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท มาจากเงินโอนของบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชี บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เลขที่บัญชี ๘๘๔-๒-๐๑๐๕๕-๘ (เดิมเลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘) ซึ่งเป็นการรับชำระหนี้ เงินกู้ยืมจากบริษัท ศิลาชัยฯ ซึ่งขัดแย้งกับเอกสารสำเนางบการเงินของบริษัท ศิลาชัยฯ จากกรมพัฒนา ธุรกิจการค้า ประกอบกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องและเอกสารประกอบ และหนังสือชี้แจง ข้อเท็จจริงของนายเอกราช ชิดชอบ ฉบับลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ และเอกสารประกอบ ว่าในปี ๒๕๖๐ บริษัท ศิลาชัยฯ มีการชำระหนี้เงินกู้ยืมให้แก่นายศุภวัฒน์ เป็นจำนวนเพียง ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท แม้นายศุภวัฒน์จะมีการชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็น และเบิกความต่อศาลในชั้นไต่สวนพยานบุคคลว่า ข้อเท็จจริงที่เคยกล่าวอ้างในหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง สองฉบับของตนก่อนหน้านี้เกิดจากความเข้าใจผิดของตนเองเนื่องจากตอบด้วยความจำ โดยปกติ ตนจะซื้อกองทุนด้วยเงินสดเป็นหลัก เห็นได้ว่าคำชี้แจงของนายศุภวัฒน์มีลักษณะกลับไปกลับมา ในเรื่องสำคัญเช่นนี้จึงไม่น่าเชื่อถือและไม่อาจรับฟังให้เป็นจริงได้

กรณีการซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus และกองทุน TMB-T-ES-DPlus เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวนรวม ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น เมื่อพิจารณาเส้นทางการเงินระหว่าง นายศุภวัฒน์ บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด และผู้ถูกร้อง พบว่า เงินจำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ที่นายศุภวัฒน์นำมาซื้อกองทุนเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นเงินที่ นายศุภวัฒน์ได้รับโอนมาจากบัญชีของบริษัท ศิลาชัยฯ เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และในวันเวลาใกล้เคียงกันก่อนที่บริษัท ศิลาชัยฯ จะโอนเงินให้แก่นายศุภวัฒน์ บริษัท ศิลาชัยฯ ได้รับโอนเงินมาจากบัญชีของผู้ถูกร้อง จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แม้ว่า

ผู้ถูกร้องและนางสาวฐิติมา เกลาพิมาย จะได้ชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการโอนเงินจำนวนดังกล่าวจากบัญชีผู้ถูกร้องไปยังบัญชีบริษัท ศิลาชัยฯ เป็นการชำระเงินกู้ยืมที่ผู้ถูกร้องเคยกู้ยืมบริษัท ศิลาชัยฯ ตามสัญญาฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ และผู้ถูกร้องเบิกความว่ารับเงินกู้ยืมโดยโอนผ่านทางบัญชีธนาคารดังกล่าว แต่จากการตรวจสอบบัญชีธนาคารของบริษัท ศิลาชัยฯ ในปี ๒๕๕๘ ตามสำเนารายการเคลื่อนไหวบัญชีธนาคารธนาคาร จำกัด (มหาชน) เลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ไม่ปรากฏว่ามีเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โอนออกจากบัญชีดังกล่าวแต่อย่างใด และตลอดทั้งปี ๒๕๕๘ บัญชีดังกล่าวมีเงินในบัญชีไม่ถึง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกด้วย ข้ออ้างของผู้ถูกร้องและนางสาวฐิติมาจึงขัดหรือแย้งกับการส่งมอบเงินกู้ยืมตามสัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกร้องกับบริษัท ศิลาชัยฯ ตามสัญญาฉบับลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ จำนวน ๖๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งในวันที่ทำสัญญาดังกล่าวปรากฏยอดเงินโอนออกจากบัญชีธนาคารของบริษัท ศิลาชัยฯ และเมื่อพิจารณาตามเอกสารประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องที่นายเอกราช ชิดชอบ ให้ข้อมูลแก่ทนายความของผู้ถูกร้องเกี่ยวกับการกู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกร้องกับบริษัท ศิลาชัยฯ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท ศิลาชัยฯ มีการให้เงินกู้ยืมแก่ผู้ถูกร้องในปี ๒๕๕๙ จำนวน ๖๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท และปี ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น ข้ออ้างของผู้ถูกร้องและนางสาวฐิติมา รวมทั้งพยานของผู้ถูกร้องจึงไม่น่าเชื่อถือที่จะให้รับฟังเป็นจริงได้นอกจากนี้ ในสัญญากู้ยืมเงินฉบับลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ระบุวัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ว่าเพื่อใช้เพิ่มทุนจดทะเบียนของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ แต่จากการตรวจสอบเอกสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า การจดทะเบียนเพิ่มทุนจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของผู้ถูกร้องเกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เกิดขึ้นก่อนการกู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าว กรณีดังกล่าวผู้ถูกร้องเบิกความยอมรับต่อศาลว่าเป็นการทำสัญญากู้ยืมเงินย้อนหลัง ข้อกล่าวอ้างเกี่ยวกับสัญญากู้ยืมเงินเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงไม่อาจเชื่อถือได้ แม้ว่าผู้ถูกร้องจะยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีในภายหลังว่าการเบิกความดังกล่าวเป็นการสำคัญผิดในข้อเท็จจริง เนื่องจากการกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นการนำไปเพิ่มทุนในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๕๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินเพิ่มจากบริษัท ศิลาชัยฯ อีกจำนวน ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่กรณีการเพิ่มทุนจำนวน ๕๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าว ผู้ถูกร้องกลับเบิกความว่าเงินอีกจำนวน ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงินส่วนตัวจากการทำงาน เมื่อตรวจสอบเอกสารของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปรากฏใบสำคัญรับชำระเงินค่าหุ้น/เงินลงทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ มีการระบุว่า

ห้างหุ้นส่วนได้รับชำระเงินลงทุนจากผู้ถูกร้อง โดยฝากเงินเข้าบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๕๑๓๐-๒ จำนวน ๕๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ข้อความตามเอกสารดังกล่าวก็ยังคงขัดแย้งกับยอดเงินตามสำเนารายการเคลื่อนไหวของบัญชีดังกล่าวในวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งปรากฏยอดเงินโอนเข้าบัญชีเพียง ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท อีกด้วย จึงมีข้อพิรุธว่าเมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ผู้ถูกร้องได้เพิ่มทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ จริงหรือไม่ แม้ว่าตามรายการเคลื่อนไหวบัญชีธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) ของผู้ถูกร้อง เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๑๔๓๒-๖ จะปรากฏว่ามีรายการเงินโอนเข้าบัญชีดังกล่าวในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานให้เชื่อได้ว่าเงินดังกล่าวมาจากการกู้ยืมเงินจากบริษัท ศิลาชัยฯ คำชี้แจงจึงไม่อาจรับฟังได้

ส่วนการโอนเงินจำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่นายศุภวัฒน์ ในวันเวลาที่ใกล้เคียงกับที่บริษัท ศิลาชัยฯ รับโอนเงินจากผู้ถูกร้องจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ และนางสาวจิตติมา จะได้ชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการโอนเงินดังกล่าวเป็นกรณีที่บริษัท ศิลาชัยฯ คืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ตลอดจนการจัดเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ในรอบปี ๒๕๖๐ ให้แก่นายศุภวัฒน์ เนื่องจากนายศุภวัฒน์เข้ามาสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้แก่บริษัท ศิลาชัยฯ โดยผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ นางสาวรวงสิริ ระกิติ และนางสาวจิตติมา เกลาพิมาย มีคำชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นสอดคล้องกันว่า ในช่วงปี ๒๕๕๘ บริษัท ศิลาชัยฯ ขาดสภาพคล่องทางการเงินเนื่องจากการทุจริตของพนักงานและผู้บริหารในช่วงเวลาก่อนหน้านั้น ผู้ถูกร้องจึงขอความช่วยเหลือจากนายศุภวัฒน์ให้ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ตลอดจนการจัดเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ โดยให้นายศุภวัฒน์เป็นผู้สำรองค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดไปก่อน รวมทั้งมีการกู้ยืมเงินสดหมุนเวียนจากนายศุภวัฒน์ โดยขอให้ทยอยส่งมอบเงินสดหมุนเวียนให้บริษัท ศิลาชัยฯ เป็นระยะ ๆ ต่อมาบริษัทไม่สามารถนำเงินมาชำระคืนให้นายศุภวัฒน์ได้ จึงเป็นที่มาของการทำสัญญากู้ยืมเงินจำนวน ๘ ครั้ง โดยเป็นการรวมยอดเงินสำรองจ่ายและเงินกู้ยืมเงินสดหมุนเวียนในปี ๒๕๕๙ จำนวน ๓ สัญญา ในปี ๒๕๖๑ จำนวน ๓ สัญญา ในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑ สัญญา และในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑ สัญญา รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่การชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ และพยานดังกล่าว เกี่ยวกับการสำรองจ่ายข้างต้นนั้น

เพิ่งจะมีการยื่นชี้แจงต่อศาลในภายหลังจากที่ผู้ถูกร้องได้มาตรวจพยานหลักฐานที่ศาลแล้ว และเป็นข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกับหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ ของนายศุภวัฒน์ ที่กล่าวอ้างว่า ภายหลังจากการลงนามในสัญญากู้ยืมเงิน นายศุภวัฒน์มิได้นำเงินทั้งหมดเข้าบัญชีของบริษัท ศิลาชัยฯ แต่จะทยอยเบิกเป็นกรณี ๆ ไป โดยนำเงินสดมาให้บริษัทกู้ยืมครั้งละประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ แส่นบาท ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อเงินกู้ใกล้จะเต็มวงเงินตามสัญญาแล้วจะมีการทำสัญญากู้ยืมเงินเพิ่มเติม อันเป็นที่มาของสัญญากู้ยืมเงินหลายฉบับ และมีการลงบันทึกการกู้ยืมเงินไว้ในงบการเงินของบริษัท ศิลาชัยฯ การชำระเงินกู้ยืมส่วนมากเป็นการชำระคืนด้วยเงินสดมีเพียงบางครั้งที่โอนผ่านทางธนาคาร

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่า บริษัท ศิลาชัยฯ ได้รับความเสียหายจากการทุจริตทำให้ขาดสภาพคล่องและต้องกู้ยืมเงินจากนายศุภวัฒน์ นั้น ปรากฏข้อเท็จจริงตามที่ผู้ถูกร้องอ้างในบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของตนสรุปได้ว่า ค่าเสียหายดังกล่าวรวมกันประมาณ ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท เท่านั้น และเป็นความเสียหายตามผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่าเกิดขึ้นจากการทุจริตของพนักงานบริษัท ศิลาชัยฯ ข้อเท็จจริงจึงไม่สมเหตุสมผลกับยอดเงินตามสัญญากู้ยืมเงินระหว่างบริษัท ศิลาชัยฯ กับนายศุภวัฒน์ ในปี ๒๕๕๙ ซึ่งทำสัญญา ๓ ฉบับ มีจำนวนเงินกู้ยืมมากถึง ๑๓๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาจากผลประกอบกิจการของบริษัท ศิลาชัยฯ ตามที่ปรากฏในงบการเงินของบริษัท ระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ แล้ว พบว่า ส่วนมากบริษัทมีผลกำไร อีกทั้งระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๐ บริษัท ศิลาชัยฯ ได้ให้ผู้ถูกร้องกู้ยืมเงินจำนวนสามครั้ง รวมเป็นเงินกว่า ๑๒๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท แม้ว่าผู้ถูกร้องเบิกความว่าการทำสัญญากู้ยืมเงินระหว่างผู้ถูกร้องกับบริษัท ศิลาชัยฯ มีสาเหตุเนื่องจากผู้ถูกร้องไม่มั่นใจว่าจะมีการทุจริตภายในบริษัทอีกหรือไม่ จึงต้องนำเงินในบัญชีของบริษัทออกมาไว้ที่ตน แต่ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวขัดแย้งกับข้อเท็จจริงตามสำเนารายการเคลื่อนไหวบัญชีธนาคารธนาชาติ จำกัด (มหาชน) ของบริษัท ศิลาชัยฯ เลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ที่ปรากฏว่าในระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๐ บริษัทมีการสะสมเงินไว้ในบัญชีจำนวนหลายสิบล้านบาทในระหว่างที่ผู้ถูกร้องยังไม่ได้กู้ยืมเงินเพื่อนำเงินออกจากบัญชีของบริษัท ทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงตามสำเนางบการเงินของบริษัท ศิลาชัยฯ ในปี ๒๕๖๐ ประกอบกับคำเบิกความของผู้ถูกร้องว่า บริษัท ศิลาชัยฯ มีการจัดซื้อเครื่องบินส่วนบุคคล CIRRUS SR 22T ราคา ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ถูกร้องอ้างว่าแม้สภาพคล่องของบริษัทไม่ดีเท่าที่ควร แต่เป็นความประสงค์ของผู้ถูกร้องในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจในบริษัท จึงให้จัดซื้อเครื่องบินดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ในขณะที่ผู้ถูกร้องเป็นเลขานุการพรรคภูมิใจไทย

สำหรับกรณีการโอนเงินของบริษัท ศิลาชัยฯ ให้แก่นายศุภวัฒน์ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในวันและเวลาใกล้เคียงกับที่บริษัท ศิลาชัยฯ รับโอนเงินจากผู้ถูกร้องจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยอ้างว่าเป็นเงินที่บริษัทคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้แก่นายศุภวัฒน์ ไม่มีความสัมพันธ์กับเงินที่รับโอนจากผู้ถูกร้อง นั้น เมื่อพิจารณาจากสำเนารายการเคลื่อนไหวบัญชีธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) ของบริษัท ศิลาชัยฯ เลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ ปรากฏว่าช่วงระยะเวลาก่อนที่ผู้ถูกร้องจะโอนเงินเข้าบัญชีบริษัท จำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นั้น บริษัทมีเงินในบัญชีอยู่ประมาณ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพียงพอต่อการคืนเงินสำรองจ่ายให้แก่นายศุภวัฒน์ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ได้โดยไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการโอนเงินของผู้ถูกร้องเข้ามาในบัญชีบริษัทเสียก่อน แม้ผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ และนางสาวฐิติมา จะยืนยันว่าบริษัท ศิลาชัยฯ มีการคืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องจักร อุปกรณ์ อะไหล่ และการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ตลอดจนการจัดเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของโรงโม่ในรอบปี ๒๕๖๐ ให้แก่นายศุภวัฒน์ แต่กลับไม่มีเอกสารที่แสดงให้เห็นได้ว่านายศุภวัฒน์เป็นผู้ชำระเงินให้แก่คู่ค้าต่าง ๆ ของบริษัท ศิลาชัยฯ ทั้งไม่ปรากฏหลักฐานใบสำคัญจ่ายเงินหรือใบรับวางบิลที่เกี่ยวข้อง มีเพียงเอกสารสรุปรายการผู้รับจ้าง และรายงานการชั่งน้ำหนักหินของโรงโม่หินซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเป็นการภายในของบริษัทเท่านั้น แม้วานายศุภวัฒน์และนางสาวฐิติมาจะเบิกความว่าหลักฐานการสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ไม่ปรากฏชื่อ นายศุภวัฒน์ เนื่องจากเป็นวิธีการทำธุรกิจของนายศุภวัฒน์ โดยวิธีการหาบุคคลอื่นมารับรายได้ เพื่อจัดการภาษีแทน ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวก็ไม่มีเหตุผลและน้ำหนักพอที่จะหักล้างกับพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามข้อสงสัยที่กล่าวมาข้างต้นได้

ส่วนกรณีการซื้อกองทุน TMB-ES-IPlus เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท เมื่อพิจารณาพยานหลักฐานจากสถาบันทางการเงินต่าง ๆ พบว่า เงินที่นายศุภวัฒน์นำมาซื้อกองทุนดังกล่าวเป็นเงินซึ่งโอนมาจากบัญชีธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชี ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญคอนสตรัคชั่น เลขที่บัญชี ๔๐๑-๖-๐๕๑๓๐-๒ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยมีผู้ถูกร้องในฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นผู้นำฝากเงิน และโอนมาจากบัญชีธนาคารธนชาต จำกัด (มหาชน) ชื่อบัญชี บริษัท ศิลาชัย บุรีรัมย์ (๑๙๙๑) จำกัด เลขที่บัญชี ๔๐๑-๒-๐๒๘๐๙-๘ จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท โดยมีผู้ถูกร้องในฐานะกรรมการบริษัท เป็นผู้นำฝากเงิน กรณีของเงินจำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท ซึ่งโอนมาจากบริษัท ศิลาชัยฯ ผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ และนางสาวฐิติมา ชี้แจงตามบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการโอนเงินดังกล่าวเป็นกรณีที่บริษัท ศิลาชัยฯ คืนเงินสำรองจ่ายค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดหาเครื่องจักร

อุปกรณ์ อะไหล่ และการซ่อมบำรุงเครื่องจักร ตลอดจนการจัดเตรียมหินเข้ากระบวนการผลิตของ โรงโม่ในรอบปี ๒๕๖๐ ให้แก่นายศุภวัฒน์ และในส่วนของเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ นายศุภวัฒน์ และนางสาวอัญชลี ซึ่งแจ้งตามบันทึกถ้อยคำยืนยัน ข้อเท็จจริงหรือความเห็นว่าการโอนเงินดังกล่าวเป็นกรณีที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ คืบเงิน สำรองจ่ายค่าใช้จ่ายในกิจการของห้างหุ้นส่วนในปี ๒๕๖๐ ให้แก่นายศุภวัฒน์ ซึ่งการชี้แจงข้อเท็จจริง ของบุคคลต่าง ๆ เกี่ยวกับการสำรองจ่ายดังกล่าวข้างต้น ล้วนเกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ถูกร้อง ได้มาตรวจพยานหลักฐานที่ศาลแล้ว และเป็นการชี้แจงข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกับข้อเท็จจริงที่นายศุภวัฒน์ ชี้แจงต่อศาลไปก่อนแล้วตามหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง ฉบับลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ และฉบับ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๖ ว่าเงินที่นายศุภวัฒน์นำมาซื้อกองทุนรายการดังกล่าวส่วนหนึ่งจำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจากเงินสดซึ่งได้จากการรับจ้างให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ และบริษัท ศิลาชัยฯ อีกส่วนหนึ่งจำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท มาจากการรับโอนเงินผ่านบัญชี ธนาคารของบริษัท ศิลาชัยฯ ซึ่งเป็นการรับชำระหนี้เงินกู้ยืมในปี ๒๕๖๐ การชำระหนี้สำรองจ่ายของ บริษัท ศิลาชัยฯ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท จึงมีข้อพิรุธ หลายประการเช่นเดียวกับกรณีการชำระหนี้สำรองจ่ายเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท อันเป็นข้อเท็จจริงที่ขัดแย้งกันระหว่างการทำสัญญากู้ยืมเงินและการสำรอง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ระหว่างนายศุภวัฒน์กับบริษัท ศิลาชัยฯ และไม่สอดคล้องกับข้อกล่าวอ้างที่ว่าบริษัท ศิลาชัยฯ ขาดสภาพคล่องทางการเงิน ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเงินความเสียหายที่เกิดจากการทุจริตในบริษัท ศิลาชัยฯ ที่ไม่สอดคล้องกับยอดเงินตามสัญญากู้ยืมเงินจากนายศุภวัฒน์ ในปี ๒๕๕๙ หรือผลประกอบ กิจการของบริษัท ศิลาชัยฯ ในระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ ที่ส่วนมากมีผลกำไร และในกรณี ระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๐ บริษัท ศิลาชัยฯ มีการให้เงินกู้ยืมแก่ผู้ถูกร้อง หรือมีการจัดซื้อ เครื่องบินส่วนบุคคล CIRRUS SR 22T ราคา ๑๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๐ เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของผู้ถูกร้อง รวมทั้งเมื่อพิจารณาประกอบกับบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริง หรือความเห็นของผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ และนางสาวฐิติมา ก็ไม่มีเอกสารฉบับใดที่แสดงให้เห็น ได้ชัดแจ้งว่านายศุภวัฒน์เป็นผู้ชำระเงินให้แก่คู่ค้าต่าง ๆ ของบริษัท ศิลาชัยฯ และไม่ปรากฏหลักฐาน ใบสำคัญจ่ายเงินหรือใบรับวางบิลที่เกี่ยวข้อง คงมีเพียงเอกสารสรุปรายการผู้รับจ้างและรายงาน การชั่งน้ำหนักหินของโรงโม่หินซึ่งเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นภายในบริษัทเท่านั้น นอกจากนี้ การชำระ เงินสำรองจ่ายของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แม้ผู้ถูกร้องและนายศุภวัฒน์จะเบิกความว่าในช่วงปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๕๙

ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ได้รับผลกระทบจากการทุจริตของพนักงานเช่นเดียวกับกรณีของบริษัท ศิลาชัยฯ จนเป็นเหตุให้นายศุภวัฒน์เข้ามาสำรองค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แต่ปรากฏในสำเนาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ที่ผู้ถูกร้องยื่นประกอบคำแถลงการณ์ปิดคดี ปรากฏยอดความเสียหายเพียง ๑,๑๒๗,๐๐๐ บาท เท่านั้น ไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดเพิ่มเติมที่บ่งชี้ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ได้รับความเสียหายจากการทุจริตดังกล่าว ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสำเนางบการเงินของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ระหว่างปี ๒๕๕๘ ถึงปี ๒๕๖๒ ปรากฏว่าห้างหุ้นส่วนมีผลกำไรโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าสิบล้านบาท รายได้จากการประกอบกิจการมีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่เคยขาดสภาพคล่องทางการเงินแต่อย่างใด และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ มีการกู้ยืมเงินระยะยาวจากบุคคลใด ทั้งเมื่อพิจารณาประกอบกับเอกสารบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของนายศุภวัฒน์และนางสาวอัญชลี ปรากฏว่าไม่มีเอกสารฉบับใดที่แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่านายศุภวัฒน์เป็นผู้ชำระเงินให้แก่คู่ค้าต่าง ๆ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ แต่อย่างใดอีกด้วย

จากข้อพิรุธหลายประการประกอบกับพยานหลักฐานและพฤติการณ์แวดล้อมซึ่งสอดคล้องกันดังกล่าวมาข้างต้นทั้งหมด จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่าเงินที่นายศุภวัฒน์นำมาซื้อกองทุน TMB-T-ES-IPlus และกองทุน TMB-T-ES-DPlus เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ จำนวนรวม ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และกองทุน TMB-T-ES-IPlus เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕๖,๗๐๒,๖๘๐.๐๑ บาท มิได้เกิดจากการทำธุรกรรมการกู้ยืมเงินหรือการสำรองค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามที่ผู้ถูกร้องและพยานบุคคลกล่าวอ้าง ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกร้องและพยานดังกล่าว เป็นเพียงการกล่าวอ้างเพื่อให้เจือสมกับพยานหลักฐานของสถาบันทางการเงินที่ปรากฏความสัมพันธ์ของเส้นทางการเงินระหว่างผู้ถูกร้อง นายศุภวัฒน์ บริษัท ศิลาชัยฯ และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ เท่านั้น ประกอบกับมีพยานหลักฐานเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของนายศุภวัฒน์ว่าเป็นเพียงพนักงานของบริษัท ศิลาชัยฯ มิได้เป็นบุคคลที่จะมีเงินหรือทรัพย์สินมากพอที่จะชำระค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องได้จริง และแม้ว่าเงินที่นายศุภวัฒน์นำมาซื้อกองทุนรายการต่าง ๆ ข้างต้นจะมีได้โอนมาจากบัญชีธนาคารของผู้ถูกร้องโดยตรง แต่เป็นการโอนมาจากบัญชีธนาคารของบริษัท ศิลาชัยฯ และห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกร้องอยู่ในฐานะผู้มีอำนาจในการใช้จ่ายเงินของนิติบุคคลทั้งสองแห่ง ประกอบกับคำเบิกความของผู้ถูกร้องกรณีของบริษัท ศิลาชัยฯ จัดซื้อเครื่องบินส่วนบุคคล CIRRUS RS 22T ราคา ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๖๐ ทั้งที่ชี้แจงว่าบริษัทขาดสภาพคล่อง แต่ผู้ถูกร้องก็ใช้อำนาจในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจในบริษัทให้มีการจัดซื้อเครื่องบินดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของผู้ถูกร้องได้ เป็นการยืนยันได้ว่าผู้ถูกร้องมีอำนาจในการใช้จ่ายเงินของนิติบุคคลที่อยู่

ในอำนาจได้อย่างแท้จริง ดังนั้น แม้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับแหล่งที่มาของเงินในการซื้อกองทุนดังกล่าว จะเกิดขึ้นในปี ๒๕๖๐ ก่อนที่ผู้ถูกร้องจะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในปี ๒๕๖๒ แต่ในช่วงเวลาดังกล่าวผู้ถูกร้องและนายศุภวัฒน์ยอมรับตรงกันว่าการตกลงโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ กระทำขึ้นเนื่องจากผู้ถูกร้องเตรียมการโอนหุ้นไว้ก่อนเพื่อจะลงสมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พฤติการณ์การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งหมดดังกล่าวมาข้างต้น จึงแสดงให้เห็น ถึงเจตนาที่แท้จริงของผู้ถูกร้องว่าเป็นการวางแผนเตรียมการไว้ล่วงหน้า ข้อพิรุธน่าสงสัยหลายประการนั้น จึงมีน้ำหนักให้รับฟังได้ว่า เงินที่นายศุภวัฒน์นำมาชำระเป็นค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องเป็นเงินของผู้ถูกร้อง นั้นเอง กรณีจึงมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า การโอนเงินลงทุนในห้างหุ้นส่วนจำกัด บุรีเจริญฯ ระหว่าง ผู้ถูกร้องกับนายศุภวัฒน์ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จำนวน ๑๑๙,๔๙๙,๐๐๐ บาท คิดเป็น ร้อยละเก้าสิบเก้าของทุนทั้งหมดของห้างหุ้นส่วนดังกล่าว เป็นการแสดงเจตนาหลงให้บุคคลภายนอก เข้าใจว่าผู้ถูกร้องได้โอนหุ้นของตนให้แก่นายศุภวัฒน์ไปแล้ว แต่แท้จริงแล้วหุ้นของผู้ถูกร้องทั้งหมด ในห้างหุ้นส่วนจำกัดดังกล่าวยังคงเป็นของผู้ถูกร้อง โดยให้นายศุภวัฒน์เป็นผู้ครอบครองหรือดูแลหุ้น แทนผู้ถูกร้องมาโดยตลอดจนถึงวันที่ผู้ถูกร้องได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ พฤติการณ์ของผู้ถูกร้องเช่นนี้ถือเป็นการ กระทำที่ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ วรรคสี่ อันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ในกรณี การถือหุ้นของรัฐมนตรีที่อยู่ในความดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางใด ๆ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงสมควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรี ของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๑๘๗ วรรคสี่

เมื่อได้วินิจฉัยเช่นนี้แล้วจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงนับแต่เมื่อใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับเรื่อง ไว้พิจารณา หากปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าสมาชิกผู้ถูกร้องมีกรณีตามที่ถูกร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง ให้สมาชิกผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ... ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่หยุดปฏิบัติ หน้าที่ แต่ไม่กระทบต่อกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำไปก่อนพ้นจากตำแหน่ง” บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งของรัฐมนตรีที่ถูกศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง ให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยมีได้ให้อำนาจแก่ศาลรัฐธรรมนูญที่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เมื่อข้อเท็จจริง

ปรากฏว่า วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ดังนั้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงต้องมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่ง นับแต่วันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้องจึงสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) ประกอบมาตรา ๘๒ วรรคสอง นับแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงมีความเห็นว่า ศาลรัฐธรรมนูญควรมีคำวินิจฉัยว่าความเป็นรัฐมนตรี ของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง (๕) นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ คือ วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๖ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๐ ประกอบมาตรา ๘๒ วรรคสอง

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ